

การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่
สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

น้อมจิตต์ เมธะปัญญา

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของความสมบูรณ์ของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ

ชื่อเรื่อง

การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่
สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

โดย

น้อมจิตต์ เมระปัญญา

พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.กชพร ศิริโกตากอง)

วันที่ 17 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2554

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.gunanisa เดชเดกก)

วันที่ 17 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2554

กรรมการที่ปรึกษา

(อาจารย์ ดร.อาปุส หุ่ยเย็น)

วันที่ 17 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2554

ประธานกรรมการประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.gunanisa เดชเดกก)

วันที่ 17 เดือน ก.ค. พ.ศ. 2554

สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการรับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันเนียร ยศราช)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา

วันที่ 1 เดือน พ.ย. พ.ศ. 2554

ชื่อเรื่อง	การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขต ท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1
ชื่อผู้เขียน	นางสาวน้อมจิตต์ เมธะปัญญา
ชื่อปริญญา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์ ดร.กชพร ศิริ โภคากิจ

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 โดย เก็บรวบรวมข้อมูล 2 ชุด ชุดที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 82 ราย และชุดที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลเจ้าหน้าที่กำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 10 ราย แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และได้ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นประเภทผู้เสียภาษีบุคคลธรรมดา มีระยะเวลาในการประกอบกิจการมากกว่า 10 ปี มีการจัดทำบัญชีและรายงานภาษีดำเนินการโดยเจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินงาน ไม่เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ ไม่ได้มีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่ มีการบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่ และไม่ได้มีการเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์

ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเทคโนโลยี พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย ด้านเศรษฐกิจ ด้านนโยบายรัฐบาลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ทุกด้านโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

Title	Supervision of Value Added Taxpayers of Garage. Firms of Chiangmai Revenue Office Area 1
Author	Miss Nomjit Maythapunya
Degree of	Master of Business Administration in Business Administration
Advisory Committee Chairperson	Dr. Kotchaporn Siriphokhakit

ABSTRACT

This study was aimed to explore factors effecting the supervision of value added taxpayers of garage firms of Chiangmai Revenue Office Area 1. Two series of data collection was done. The first one was done on data about 82 entrepreneurs registering value added tax on garage firms. The second one was done with 10 personnel responsible for the supervision of value added tax. Obtained data were analyzed by using the Statistical Package.

Findings showed that educational attainment of most of the informants was lower than bachelor's degree. They were general personal income taxpayers. Their years of service was more than 10 years. They had prepared accounting and report on firm tax. They had never run other business before. They inherited garage firm from their parents or relatives. They managed their firm based on each task of the firm. They did not select to purchase spare parts based on car brands.

With regards to external factors of value added taxpayers of garage firms, the following were found : 1) technology aspect – as a whole, there was a high level of all sub-components. For the government policy, as a whole, it was found at a moderate level. For problems encountered, the following were found at a moderate level : 1) computation of added value tax and the showing of value added tax and the showing of value added tax list ; 2) interpretation and the law enforcement of value added tax in accordance with revenue code on the personnel supervision and public relations..

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษสำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ดร.กษพร ศิริโกตากิจ ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.ภูษณิศา เตชเถกิง และอาจารย์ ดร.อายุส หยุ่นเย็น กรรมการที่ปรึกษา และคณาจารย์ คณะบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่ได้กรุณาช่วยเหลือให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนกระทั่งปัญหาพิเศษเล่มนี้สำเร็จได้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่และผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ รวมถึงเพื่อนนักศึกษาปริญญาโทคณะบริหารธุรกิจ เจ้าหน้าที่ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และประสานงานด้วยดีมาตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวที่ให้ความเกื้อหนุน และให้กำลังใจเป็นอย่างมากจนส่งผลให้ปัญหาพิเศษฉบับนี้สามารถสำเร็จบรรลุได้ตามเป้าหมาย

น้อมจิต เมระปัญญา

ตุลาคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
ABSTRACT	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญภาพ	(10)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 การตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
กรอบแนวคิดในการวิจัย	29
สมมติฐานในการวิจัย	31
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	32
ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	33
การทดสอบเครื่องมือ	34
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	35
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	36

	(7)
บทที่ 4 ผลการวิจัย	40
แบบสอบถามชุดที่ 1 ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มชูมรณคดีในเขตท้องที่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	40
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มชูมรณคดี ที่มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	44
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มชูม รณคดี	46
ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติตามกฎหมาย ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร	51
แบบสอบถามชุดที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากร พื้นที่เชียงใหม่ 1	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	58
ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มชูมรณคดีของ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ	64
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับ ดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มชูมรณคดี	71
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	82
สรุปผลการวิจัย	82
อภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	91
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	93
ข้อจำกัดในการวิจัย	93
บรรณานุกรม	94
ภาคผนวก	95
ภาคผนวก ก แบบสอบถามสำหรับผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มชูมรณคดี	96
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	113
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	114

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
2 ทักษะของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	45
3 ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเทคโนโลยี	47
4 ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเศรษฐกิจ	48
5 ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านนโยบายรัฐบาล	50
6 ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการคำนวณ ภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม	52
7 ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการตีความ และการบังคับใช้ข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร	54
8 ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	56
9 ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน	57
10 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	62
11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล	66
12 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	69
13 ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร	72
14 ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	73
15 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแล	75
16 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้านทัศนคติ	77
17 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี	78
18 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ	79

ตาราง

หน้า

- 19 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัย
ภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล

81

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

30

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

หน่วยงานหลักที่จัดเก็บภาษีอากร อันเป็นที่มาของรายได้รัฐนั้นได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร ซึ่งหน่วยงานทั้งสองคือ กรมสรรพสามิตมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีสินค้าอันไม่จำเป็นในการบริโภค เช่น น้ำหอม สุรา บุหรี่ เป็นต้น และกรมศุลกากร มีหน้าที่จัดเก็บภาษีนำสินค้าส่งออกและนำเข้านอกราชอาณาจักรส่วนกรมสรรพากรมีหน้าที่ในการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะและ อากรแสตมป์ ซึ่งวิธีการจัดเก็บภาษีดังกล่าวกรมสรรพากร มีข้อกำหนดที่ใช้การปฏิบัติหน้าที่คือ พระราชบัญญัติประมวลรัษฎากร ส่วนข้อปฏิบัติในรายละเอียดต่างๆจะบัญญัติไว้ในกฎหมายย่อยกล่าวคือกฎกระทรวงการคลัง คำสั่งอธิบดีกรมสรรพากร เป็นต้น

ซึ่งการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรดังกล่าวข้างต้น กรมสรรพากรมีภาระหน้าที่ในการหารายได้ให้กับรัฐบาลเกินกว่าร้อยละ 60 ของรายได้ภาษีอากรของทั้งสามกรมที่มีหน้าที่หลักในการจัดเก็บภาษีอากรให้กับรัฐภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นภาษีอากรกรมสรรพากรจัดเก็บได้มากที่สุดของทุกประเภทภาษีอากรที่กรมสรรพากรมีภาระหน้าที่ในการจัดเก็บเป็นจำนวนถึง 3,997.723 ล้านบาท หรือจัดเก็บได้ถึงร้อยละ 67.729

การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรมสรรพากรใช้วิธีการบริหารงานโดยทีมกำกับดูแล บุคลากรที่จะรับผิดชอบในงานทีมกำกับดูแลได้นั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในวิชาชีพเป็นขั้นต่้าด้วยเหตุผลที่ต้องใช้ความรู้ทางบัญชีในการควบคุมดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากตามประมวลรัษฎากร มีบทบัญญัติในการบังคับให้ผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่มต้องจัดทำบัญชี และในการควบคุมกำกับดูแลนี้ มิใช่หมายถึงการจับผิดกับผู้เสียภาษี แต่ให้เปรียบเสมือนพี่เลี้ยงที่ปรึกษา ด้านภาษีอากรด้วยซึ่งการกำกับดูแลผู้เสียภาษีเริ่มตั้งแต่ ปี 2545 ถึงปัจจุบันยังพบปัญหาผู้ประกอบการในการกำกับดูแล พบว่า มีผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มยังปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตั้งแต่การขาดการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม และยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้อง เป็นต้น

กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เป็นกิจการให้บริการที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 77/2 แห่งประมวลรัษฎากร หากมีรายรับเกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี ผู้ประกอบการจะถูกกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดผลประ โยชน์ที่ผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่มได้รับคือลดภาระในการรับโทษจากการไม่ยื่น

แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มหรือยื่นแบบแสดงรายการแต่ไม่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องรับผิดชอบนอกเหนือจากการยื่นภาษีมูลค่าเพิ่มที่ไม่ถูกต้องแล้ว จะต้องรับผิดชอบเพิ่มขึ้นคือเบี้ยปรับ เงินเพิ่ม ซึ่งเป็นโทษทาง คดีแพ่ง และจะต้องรับโทษทางอาญาคือ เปรียบเทียบปรับอีกด้วยกรณีการไม่ยื่นแบบแสดงรายการ หรือยื่นแบบแสดงรายการ เกินกำหนดระยะเวลา ที่ประมวลรัษฎากรกำหนดคือ ต้องยื่นแบบแสดงรายการ ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ช่วยให้เจ้าหน้าที่กำกับดูแลลดปัญหาการตรวจสอบภาษีอากรย้อนหลัง เนื่องจากการกำกับดูแลทำให้ติดตามการยื่นแบบแสดงรายการ ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มให้เป็นปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับหลักปรัชญาในการจัดเก็บภาษีอากรคือ ดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นปัจจุบันอย่างแท้จริง โดยไม่มีการตรวจสอบภาษีอากรย้อนหลัง ซึ่งสร้างปัญหาในการเร่งรัดจัดเก็บภาษีอากรค้าง เนื่องจากผู้เสียภาษีไม่สามารถชำระภาษีจากการตรวจสอบภาษีย้อนหลังได้ในคราวเดียวกัน

ผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ในปี 2551 จัดเก็บได้จำนวน 11,557,014 ล้านบาท ในปี 2552 จัดเก็บได้ 10,438,724 ล้านบาท และในปี 2553 จัดเก็บได้ 9,423,216 ล้านบาท (ข้อมูลการจัดเก็บภาษีอากรของสำนักงานสรรพากรภาค 8) จากข้อมูลผลการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ได้ มีผลการจัดเก็บที่ลดลง

ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจในการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 เพื่อนำปัญหาที่พบจากการศึกษาไปใช้เป็นแนวในการกำกับการดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ให้ครบถ้วนถูกต้องเป็นปัจจุบัน และทันต่อเหตุการณ์ ตามแนวนโยบายการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาปัญหาที่พบในการกำกับการดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้อง ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1
2. ทำให้ทราบถึงทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้อง ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1
3. ทำให้ทราบปัญหาที่พบในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1
4. เพื่อเพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เพื่อให้มีการเสียภาษีอย่างถูกต้องเป็นปัจจุบันตามแนวนโยบายการบริหารการจัดเก็บภาษีของกรมสรรพากร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา

เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มประเภทกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ที่มีทั้งหมดจำนวน 106 ราย และเจ้าหน้าที่กำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 10 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีที่ตั้งอยู่ในเขตรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การศึกษาครั้งนี้ จะใช้เวลา 10 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2553 ถึงเดือนมีนาคม 2554

นิยามศัพท์

ภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากการขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพ โดยจัดเก็บจากมูลค่าสินค้าหรือบริการส่วนที่เพิ่มขึ้น

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หมายถึง ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพในราชอาณาจักร และผู้นำเข้าสินค้า ไม่ว่าจะประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชคนิติบุคคล หรือนิติบุคคลใด ๆ หากมีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็น ผู้ประกอบการจดทะเบียน โดยคำนวณภาษีที่ต้องเสียจากภาษีขายหัก ค่าใช้จ่ายซื้อ และยื่นชำระภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

ภาษีขาย หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการเรียกเก็บจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการเมื่อมีการขายสินค้าหรือรับบริการ

ภาษีซื้อ หมายถึง ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ผู้ประกอบการได้จ่ายให้กับผู้ขายสินค้าหรือผู้ให้บริการที่เป็นผู้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เมื่อซื้อสินค้าหรือชำระค่าบริการ

การกำกับดูแล หมายถึง การติดตามการชำระภาษีทุกประเภทภาษี และการบริหารงานจัดเก็บภาษีของผู้ประกอบการให้ชำระภาษีถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน รวมทั้งการพิจารณาคืนภาษีการตรวจสอบภาษี และให้บริการให้คำปรึกษาด้านภาษีอากร

เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่กำกับดูแลที่ถูกจัดให้กำกับดูแลกลุ่มประเภทกิจการ แต่ละประเภทกิจการ โดยพิจารณาจากธุรกิจหลักติดตามด้วยธุรกิจย่อยที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบและครบวงจรโดยไม่คำนึงจำนวนรายหรือฐานภาษี

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ หมายถึง

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ประกอบด้วย ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ประเภทผู้เสียภาษี ระยะเวลาในการประกอบกิจการ การจัดทำบัญชีและรายงานภาษี ก่อนดำเนินการกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ท่านเคยทำธุรกิจอื่น มาก่อนหรือไม่ กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ท่านดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่ การบริหารงานใน

กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่ การซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของท่านซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์

2. ปัจจัยส่วนบุคคลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่ง ระดับ และระยะเวลาในการทำงาน ท่านมีความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ท่านเคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์หรือไม่ ท่านศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจาก การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่น ท่านรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ ถ้าเลือกได้ท่านอยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์)

3. ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านนโยบายรัฐบาล ที่มีผลต่อการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่

4. ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวกับการกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ประกอบด้วย ความสามารถในการจำและเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จนสามารถที่จะสื่อความหมายแปลความ ตีความ ขยายความหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ได้

ทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ หมายถึงสภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคลสถาบัน สถานการณ์หรือแนวความคิดที่มีต่อบุคลากรของกรมสรรพากร

เจ้าหน้าที่สรรพากรหมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการจัดทำรายงาน การเก็บรวบรวมและประมวลข้อมูล และงานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากฝ่ายงานของตนเอง

นักวิชาการสรรพากร หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพิจารณาคืนภาษีทุกประเภทแก่ ผู้เสียภาษีที่มีภูมิลำเนาในท้องที่ตรวจสอบก่อนคืนภาษีเงินได้แก่ผู้ขอคืนภาษีที่เป็นนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดาที่หักค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเอกสารประกอบ การคำนวณภาษีที่ผู้เสียภาษีนำส่ง ตรวจสอบความถูกต้องของการคำนวณภาษีประเมินเรียกเก็บภาษีเพิ่มเติม หากพบว่ามี การคำนวณภาษีผิดพลาด การดำเนินการยกเลิกการประเมินภาษี และปฏิบัติงานเกี่ยวกับการให้รหัส การแก้ไขความผิดพลาดในการบันทึกข้อมูล การจัดหมวดหมู่ของการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษี หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจสอบ ใต้สวน และประเมิน เรียกเก็บ ภาษีเพิ่มเติมแก่ผู้เสียภาษีที่ไม่ยื่นชำระภาษี หรือชำระภาษีไม่ถูกต้องที่มี

อนุมัติในท้องที่ที่รับผิดชอบและตรวจสอบก่อนคืนภาษีเงินได้และปฏิบัติงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

กิจการซ่อมรถยนต์ หมายถึง ร้านซ่อมรถยนต์เพื่อให้บริการแก่ลูกค้าทั่วไป โดยไม่จำกัดยี่ห้อรถยนต์ และคิดอัตราค่าบริการต่ำกว่าค่าบริการของศูนย์บริการซึ่งการให้บริการจะครอบคลุมถึงการตรวจเช็คและซ่อมเครื่องยนต์ กิจการซ่อมรถยนต์เป็นกิจการให้บริการ การประกอบกิจการมีทั้งในลักษณะบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล กิจการซ่อมรถยนต์ที่ให้บริการเฉพาะการรับซ่อมรถยนต์เพียงอย่างเดียว ส่วนใหญ่เป็นกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก (ธุรกิจ SMEs) หากเป็นกิจการขายรถยนต์ที่เป็นตัวแทนขายรถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า นิสสัน ฮอนด้า อีซูซุ มิตซูบิชิ ฯลฯ จะมีรายได้หลัก คือ รายได้จากการขายรถยนต์ และรายได้รองลงมา คือ รายได้จากการให้บริการซ่อมรถยนต์ เนื่องจากการเป็นารซ่อมรถให้กับลูกค้าที่ซื้อรถยนต์และอยู่ในช่วงรับประกัน เป็นการให้บริการซ่อมรถฟรี ยกเว้นความเสียหายเกิดจากการใช้รถที่ผิดเงื่อนไข กิจการซ่อมรถยนต์ที่จะกล่าวถึงนี้เป็นกิจการที่ให้บริการซ่อมรถยนต์เพียงอย่างเดียวบางรายอาจตั้งเป็นศูนย์ซ่อมรถยนต์เฉพาะแต่ละยี่ห้อ บางรายให้บริการเฉพาะรถยนต์แต่ละประเภท เช่น รถยนต์นั่งและรถกระบะบรรทุก รถยนต์ -บรรทุกหกล้อ- สิบล้อ รถประเภทเครื่องจักรกลหนัก เป็นต้น ซึ่งอาจแยกบริการซ่อมรถยนต์ ได้ 2 ประเภท คือ

1. บริการซ่อมตัวถังรถยนต์
2. บริการซ่อมเครื่องยนต์

ลักษณะทั่วไปของกิจการประเภทนี้ คือ มีรายได้จากการประกอบกิจการในหลาย ๆ ทาง เช่น รายได้จากการรับจ้างซ่อม เคาะ ฟันสีรถยนต์ ซ่อมเครื่องยนต์ ซ่อมช่วงล่าง รับจ้างอื่น ๆ ขายชิ้นส่วนอุปกรณ์และอะไหล่ เป็นต้น กิจการบางแห่งอาจทำข้อตกลงหรือทำสัญญากับบริษัทประกันภัยเพื่อซ่อมรถยนต์ที่ทำประกันกับบริษัทประกัน

บทที่ 2

การตรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจของปัญหา และให้เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวความคิดการวิจัย
5. สมมุติฐานการวิจัย

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การจัดเก็บภาษีอากรไม่ว่าจะเป็นภาษีอากรประเภทใด หรือกรมใดที่มีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรนั้น อันเป็นรายได้หลักของรัฐ ผลการจัดเก็บ จะต้องมุ่งหมายการจัดเก็บภาษีอากรให้ได้ตามเป้าหมายการที่ได้ลงนามคำรับรองปฏิบัติราชการของกรมสรรพากรต่อรัฐมนตรีประจำกระทรวง ซึ่งแต่ละกรมต่างมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ให้ได้ตามเป้าหมายการที่ได้ลงนามคำรับรองปฏิบัติราชการไว้ ฉะนั้น การจัดเก็บภาษีอากรจึงมีแนวความคิดดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการวางหลักเกณฑ์

วิธีการจัดเก็บภาษีที่ดีของ อาดัม สมิท (AdamSmith) หลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษี อาดัม สมิท ได้วางรากฐานเอาไว้เมื่อประมาณสองร้อยกว่าปีมานั้น ได้มีการวิวัฒนาการขึ้นมาตามลำดับจนถึงในปัจจุบัน ซึ่งหลักเกณฑ์ที่ดีในการจัดเก็บภาษีนั้นพอจะสรุปหลักที่สำคัญได้ดังนี้ (เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม, 2546: 14)

1. หลักของความแน่นอน การบริหารการจัดเก็บภาษีที่มีประสิทธิภาพนั้นกฎหมายที่ใช้ในการเก็บภาษีทุกประเภทจะต้องมีความแน่นอนและเป็นที่ยึดมั่นแก่ผู้เสียภาษีทุกคน กล่าวคือในเรื่องฐานภาษี อัตราภาษี ตลอดจนวันเวลาและวิธีการที่จัดเก็บภาษีนั้น หากการจัดเก็บบางประเภทขาดความแน่นอนหรือมีความกำกวม (Arbitrary) แล้วจะทำให้การจัดเก็บทำได้ลำบาก และ

อาจเป็นช่องทางก่อให้เกิดการทุจริต และก่อให้เกิดความไม่เป็น ธรรมแก่ผู้เสียภาษีนอกจากความแน่นอนในเรื่องกล่าวนั้น ยังอาจจะใช้หลัก ของความแน่นอนครอบคลุมเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีในเรื่องอื่น ๆ คือไปอีก เช่น ความแน่นอนในด้านภาระภาษี (Certainty Of Incidence) ความแน่นอนของ หนี้ภาษี (certainty of liability) ความแน่นอนในการทำรายได้ (Fiscal Marksmanship) และ ความแน่นอนในการลดเงินได้ของเอกชน

2. หลักของการประหยัด ระบบของการบริหารจัดการเก็บภาษีที่ดีนั้นภาษีอากร แต่ละประเภทที่จัดเก็บจะต้องเป็นภาระแก่ผู้เสียภาษีน้อยที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีน้อยที่สุดด้วย ทั้งนี้เพราะว่าทั้งภาระข้อยุ่งยากในการเสียภาษี และค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการเก็บนั้น มิได้ก่ออะไรเพิ่มขึ้นแก่ผลผลิตของประเทศชาติ หากแต่เป็นการก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรของสังคมไปในทางที่สูญเปล่า โดยหลักเกณฑ์แล้วรัฐบาลควรเก็บภาษีโดยทำให้รายได้ภาษีที่ได้รับใกล้เคียงกับภาระภาษีที่ประชาชนจะต้องแบกรับภาระให้มากที่สุด คือรายได้จากภาษี จะเท่ากับภาระภาษีซึ่งรายได้ภาษีก็นับว่ารายได้สุทธิที่รัฐบาลได้รับจากการจัดเก็บภาษีอากรซึ่งก็เท่ากับภาษีที่ประชาชนเสียให้แก่วัฒนบาลหักด้วยค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีนั่น ดังนั้นถ้ารัฐบาลเสียค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บมาก ก็หมายความว่ารายได้ที่รัฐบาลจะนำไปใช้ก็ย่อมน้อยลงไปตามส่วน

3. หลักของความเสมอภาค การจัดเก็บภาษีที่ดีนั้นจะต้องก่อให้เกิดความยุติธรรม หรือความเสมอภาคในหมู่ผู้เสียภาษีทุกคน หลักความยุติธรรมในการเก็บภาษีนั่นเป็นหัวใจสำคัญของระบบภาษีที่ดี การพิจารณาความเป็นธรรมนั้น เราจะต้องพิจารณาทั้งความเป็นธรรมเกี่ยวกับภาษี ที่จัดเก็บ และความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติการจัดเก็บภาษีนั่น

4. หลักของการยอมรับ การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทจะทำให้ได้ง่ายขึ้นถ้าหากประชาชนให้ความร่วมมือในการเสียภาษี อย่างไรก็ดีตามการที่ประชาชนจะยินดีให้ความร่วมมือในการเสียภาษีนั่น ภาษีอากรทุกชนิดที่จะจัดเก็บจากประชาชนจะต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนส่วนใหญ่ด้วย การที่ทำให้ประชาชนยอมรับการเสียภาษีนี้น้อยแต่ไหน ก็ยังขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างการเสียภาษีและประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีจะได้รับจากรัฐบาล อีกด้วย ถ้าหากรัฐบาลแสดงให้เห็นว่าเงินทุกบาททุกสตางค์ที่เก็บภาษีไปนั้นจะกลับคืนสู่ผู้เสียภาษีในอนาคคเอง ทำให้ประชาชนยอมรับการเสียภาษี และเกิดความสำนึกในการเสียภาษี

5. หลักของการเป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ ในระบบภาษีที่ดีนั้นภาษีอากรทุกประเภทที่จะจัดเก็บจะต้องสามารถทำการบริหารจัดการเก็บได้ผลในทางปฏิบัติ ภาษีอากรบางอย่าง แม้จะมีเหตุผลดีในทางทฤษฎี แต่ในทางปฏิบัติการจัดเก็บเป็นไปได้ยาก ภาษีนั่นจะถือเป็นภาษีที่ดีไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ภาษีการค้าปลีก หรือภาษีการใช้จ่าย นั้น เป็นภาษีที่ดีในทางทฤษฎี แต่สำหรับประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนานั้นจะไม่สามารถเก็บภาษีดังกล่าวอย่างได้ผลในทางปฏิบัติ ทั้งนี้เพราะ

ขาดระบบการจดบันทึกและการตรวจสอบการเก็บภาษีที่ดีพอ ในกรณีเช่นนี้ภาษีดังกล่าวก็จะถือว่าเป็นภาษีที่ดีสำหรับประเทศนั้นไม่ได้

6. หลักของการทำรายได้ ภาษีที่ดีสำหรับรัฐบาลนั้นควรเป็นภาษีที่สามารถทำรายได้ให้แก่รัฐบาลเป็นอย่างดีด้วย กล่าวคือเป็นภาษีที่มีฐานใหญ่ และฐานของภาษีขยายตัวได้รวดเร็วตามความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้รัฐบาลได้รับรายได้จากภาษีอากรนั้นได้มาก โดยที่ไม่ต้องเพิ่มอัตราการจัดเก็บภาษีนั่น

7. หลักของความยืดหยุ่น ภาษีที่ดีนั้นควรที่จะเป็นภาษีที่มีความยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของภาวะเศรษฐกิจของประเทศ หรือการเปลี่ยนแปลงฐานะทางเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีได้ง่าย ตัวอย่างเช่น การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาในระบบก้าวหน้าในขณะที่เศรษฐกิจกำลังขยายตัว รายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น แต่อัตราภาษีที่จัดเก็บจะเพิ่มขึ้นเร็ว

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มต้องตามวิสัยทัศน์ของกรมสรรพากรคือ

1. ระบบงานมาตรฐาน
2. เพื่อบริการประชาชน
3. และเก็บภาษีทั่วถึงเป็นธรรม

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มต้องสอดคล้องตามค่านิยมของกรมสรรพากรคือ

1. มุ่งมั่นซื่อสัตย์
2. มุ่งเน้นจริยธรรม
3. มุ่งหมายความรับผิดชอบ
4. มุ่งเสริมความสามัคคี

แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารงานสรรพากรแนวใหม่ของกรมสรรพากร

แนวความคิดเกี่ยวกับการบริหารงานสรรพากรแนวใหม่ของกรมสรรพากร ดังปรากฏในหนังสือแนวทางปฏิบัติงานของกรมสรรพากร (2553: ระบบออนไลน์) กล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารจัดการเก็บภาษี กรมสรรพากรจะมอบหมายประมาณการให้หน่วยจัดเก็บภาษีทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาครับผิดชอบดำเนินการจัดเก็บโดยกำหนดวัตถุประสงค์เป้าหมาย นโยบาย ระเบียบ แนวทางปฏิบัติ กระบวนการขั้นตอนในการบริหารเป็นเช่นเดียวกันทั้งประเทศ ซึ่งแต่ละหน่วยจัดเก็บต้องปรับการบริหารให้เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารจัดเก็บ เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิผลสูงสุด

นโยบายการปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการและให้เป็นปัจจุบัน ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งทีมกำกับดูแลในท้องที่รับผิดชอบตามความเหมาะสมแต่ไม่น้อยกว่า 2 ทีมใหญ่ โดยกำหนดให้แต่ละทีมมีอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ 9-11 คนและแบ่งทีมงานกำกับดูแลออกเป็น 3 – 5 ทีมงานย่อย เจ้าหน้าที่ในทีม คือ หัวหน้าทีมใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่ระดับชำนาญการพิเศษ หัวหน้าทีมย่อยเป็นเจ้าหน้าที่ระดับชำนาญการ (ระดับ 7 เดิม) เจ้าหน้าที่ในทีมย่อยเป็นเจ้าหน้าที่ระดับชำนาญการ จำนวนไม่น้อยกว่า 1 คน ต่อ 1 ทีมย่อย ซึ่งเจ้าหน้าที่จะได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลผู้ประกอบการแยกตามประเภทกิจการ โดยมีหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีอากรผู้ประกอบการที่ได้รับมอบหมาย

วัตถุประสงค์ของการกำกับดูแลเพื่อให้การบริหารการจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากรเหมาะสม ตามสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศและจัดเก็บภาษีได้อย่างถูกต้องครบถ้วนให้เป็นปัจจุบัน โดยไม่ก่อให้เกิดหนี้ภาษีอากรค้าง การกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดและให้เป็นปัจจุบัน มีการปรับเปลี่ยนระบบการปฏิบัติงานให้ทางด้านการติดตามการชำระภาษีและการบริหารงานจัดเก็บภาษี โดยเน้นการตรวจสอบสภาพกิจการ

แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติ เป็นแนวความคิดที่มีความสำคัญมากแนวทางจิตวิทยาสังคม และการสื่อสารและมีการใช้คำนี้กันอย่างแพร่หลายสำหรับการนิยามคำว่าทัศนคตินั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ดังนี้

โรเจอร์ (Roger, 1978: 208 – 209 อ้างถึงใน สุรพงษ์ โสภนะเสถียร , 2533 : 122) ได้กล่าวถึงทัศนคติ ว่าเป็นดัชนีชี้ว่าบุคคลนั้นคิดและรู้สึกอย่างไรกับคนรอบข้างวัตถุหรือสิ่งแวดล้อมตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ โดยทัศนคตินั้นมีรากฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลถึงพฤติกรรมในอนาคตได้ ทัศนคติ จึงเป็นเพียงความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการประเมินเพื่อแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อประเด็นหนึ่ง ๆ ซึ่งถือเป็นการสื่อสารภายในบุคคล (Interpersonal Communication) ที่เป็นผลกระทบมาจาก การรับสารอันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป

โรเซนเบิร์ก และฮอฟแลนด์ (Rosenberg and Hovland, 1960 : 1) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่าทัศนคติโดยปกติสามารถนิยามว่าเป็นการมุ่งใจต่อแนวโน้มในการตอบสนองอย่างเฉพาะเจาะจงกับสิ่งที่เกิดขึ้น

เคลเลอร์ (Kendler, 1963: 572) กล่าวว่า ทักษคติ หมายถึงสภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคลสถาบัน สถานการณ์หรือแนวความคิด

คาร์เตอร์ วี. กูด (Good , 1959: 48) ให้คำจำกัดไว้ว่าทักษะคติ คือความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งซึ่งเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์ บางอย่างบุคคลหรือสิ่งใด ๆ

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1854 : 128) ให้คำจำกัดความไว้ว่าทักษะคติซึ่งมีอยู่ในเฉพาะคนนั้นขึ้นกับสิ่งแวดล้อมอาจแสดงออกในพฤติกรรมซึ่งเป็นไปได้ใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะชอบหรือ พึงพอใจซึ่งทำให้ผู้อื่นเกิด ความรักใคร่ อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น ๆ หรืออีกลักษณะหนึ่งแสดงออกในรูปความไม่พอใจเกลียดชัง ไม่อยากใกล้ชิดสิ่งนั้น

นอร์แมน แอล มูน (Munn, 1971: 71) กล่าวว่าทักษะคติคือความรู้สึกและความคิดเห็นที่บุคคล มีต่อสิ่งของ บุคคล สถานการณ์ สถาบันและข้อเสนอใด ๆ ในทางที่จะยอมรับหรือปฏิเสธ ซึ่งมีผลทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงปฏิกิริยาตอบสนองด้วย พฤติกรรมอย่างเดียวกันตลอด

เมอร์ฟี และคณะ (Murphy et al., 1973: 887) ให้ความหมายของคำว่า ทักษคติ หมายถึงความชอบหรือไม่ชอบพึงใจหรือไม่พึงใจที่บุคคลแสดงออกมาต่อสิ่งต่าง ๆ

เดโซ สวานานนท์ (2512: 28) กล่าวถึง ทักษคติว่าเป็นบุคลิภาพที่สร้างขึ้นได้เปลี่ยนแปลงได้และเป็น แรงจูงใจ ที่กำหนด พฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531: 2) กล่าวถึง ทักษคติที่เชื่อมโยงไปถึงพฤติกรรมของบุคคลว่า ทักษคติ หมายถึง

1. ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก หรือการมีอคติของบุคคล ในการที่จะสร้างความพร้อม ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามประสบการณ์ของบุคคลนั้น ที่ได้รับมา
2. ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ดีหรือต่อต้านสิ่งแวดล้อมที่จะมาถึงทางหนึ่งทางใด
3. ในด้านพฤติกรรม หมายถึงการเตรียมตัวหรือความพร้อมที่จะตอบสนองจากคำจำกัดความต่าง ๆ เหล่านี้จะเห็นได้ว่ามีประเด็นร่วมที่สำคัญดังนี้คือ

1. ความรู้สึกภายใน
2. ความพร้อมหรือแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมในทางใดทางหนึ่ง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทักษคติ เป็นความสัมพันธ์ที่คาบเกี่ยวกันระหว่างความรู้สึกและความเชื่อหรือการรู้ของบุคคลกับแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมได้ตอบในทางใดทางหนึ่งต่อเป้าหมายของทักษะคตินั้น

โดยสรุป ทศนคติในที่นี้เป็นเรื่องของจิตใจทำให้ความรู้สึกนึกคิดและความโน้มเอียงของบุคคลที่มีต่อข้อมูลข่าวสารและการเปิดรับรายการกรองสถานการณ์ที่ได้รับมาซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวก และเชิงลบ ทศนคติ มีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมออกมาจะเห็นได้ว่าทศนคติประกอบด้วยความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนั้นออกมาโดยทางพฤติกรรม

แนวความคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

วันเพ็ญ สายชล (2549: 29) กล่าวว่า ความรู้ หมายถึง ความจำเกี่ยวกับสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อนไม่ว่าจะเป็นความจำเกี่ยวกับลักษณะทั่วไป วิธีการ กระบวนการ ลำดับการ โครงสร้าง ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารความหมายของสิ่งที่เรียนรู้โดยไม่จำเป็นต้องนำไปสัมพันธ์กับสิ่งอื่น ๆ ได้แก่

1. แปลความ สามารถสื่อความเป็นสิ่งที่เรียนรู้แล้ว โดยวิธีสื่อความหมายอื่น เข้าใจความหมายของความรู้ที่ปรากฏในการสื่อความหมายแบบต่าง ๆ
2. การตีความสามารถอธิบายหรือสรุปความเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้นั้นได้
3. การขยายความสามารถพิจารณาถึงสิ่งที่นอกเหนือไปจากเรื่องที่เรียนรู้ทั้งในด้านโอกาสที่จะนำไปใช้ ผลที่เกิดขึ้น แนวโน้มในโอกาสต่อไป

การระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว และรวมถึงการจำเนื้อเรื่องต่าง ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในแต่ละเนื้อหาวิชา และวิชาที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชานั้นด้วย

โดยสรุปความหมายได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึงความสามารถในการจำ และเข้าใจรายละเอียดของข้อมูลต่าง ๆ ที่บุคคลได้สะสมไว้ และถ่ายทอดต่อ ๆ กันมาตลอดจนสามารถที่จะสื่อความหมายแปลความตีความขยายความ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลังจากที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แล้ว

ฮอสเปอร์ (มาโนช เวชพันธ์ 2532: 15-16) กล่าวว่า ความรู้ (Knowledge) นั้น นับเป็นขั้นแรกของพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการจดจำ ซึ่งอาจจะโดยการนึกได้ มองเห็น ได้ยิน หรือ ได้ฟัง ความรู้นี้เป็นหนึ่งในขั้นตอนของการเรียนรู้ โดยประกอบไปด้วยคำจำกัดความหรือความหมาย ข้อเท็จจริง ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา และมาตรฐานเป็นต้น ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความรู้เป็นเรื่องของการจำอะไรได้ ระลึกได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดที่ซับซ้อนหรือใช้ความสามารถของสมองมากนัก ด้วยเหตุนี้ การจำได้จึงถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญในทางจิตวิทยา และเป็นขั้นตอนที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเข้าใจ การนำความรู้ไปใช้ในการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินผล ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ได้ใช้ความคิด

และความสามารถทางสมองมากขึ้นเป็นลำดับ ส่วนความเข้าใจ (Comprehension) นั้น ฮอสเปอร์ชี้ให้เห็นว่า เป็นขั้นตอนต่อมาจากความรู้ โดยเป็นขั้นตอนที่จะต้องใช้ความสามารถของสมองและทักษะในขั้นที่สูงขึ้น จนถึงระดับของการสื่อความหมาย ซึ่งอาจเป็นไปได้โดยการใช้ปากเปล่า ข้อเขียน ภาษา หรือการใช้สัญลักษณ์ โดยมักเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้รับข่าวสารต่าง ๆ แล้ว อาจจะโดยการฟังการเห็นการได้ยิน หรือเขียน แล้วแสดงออกมาในรูปของการใช้ทักษะหรือการแปลความหมายต่าง ๆ เช่น การบรรยายข่าวสารที่ได้ยินมาโดยคำพูดของตนเอง หรือการแปลความหมายจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง โดยคงความหมายเดิมเอาไว้ หรืออาจเป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปหรือการคาดคะเนก็ได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (อักษร สวัสดิ์, 2542: 26) ได้ให้คำอธิบายว่า ความรู้ เป็นพฤติกรรมขั้นต้นที่ผู้เรียนรู้เพียงแต่เกิดความจำได้ โดยอาจจะเป็นการนึกได้หรือโดยการมองเห็นได้ ยินจำได้ ความรู้ในขั้นนี้ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมาย ข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ โครงสร้าง และวิธีแก้ไขปัญหา ส่วนความเข้าใจอาจแสดงออกมาในรูปของทักษะด้าน “การแปล” ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการเขียนบรรยายเกี่ยวกับข่าวสารนั้น ๆ โดยใช้คำพูดของตนเอง และ “การให้ความหมาย” ที่แสดงออกมาในรูปของความคิดเห็นและข้อสรุป รวมถึงความสามารถในการ “คาดคะเน” หรือการคาดหมายว่าจะเกิดอะไรขึ้น

เบนจามิน บลูม (อักษร สวัสดิ์, 2542: 26-28) ได้ให้ความหมายของ ความรู้ ว่า หมายถึง เรื่องที่เกี่ยวกับการระลึกถึงสิ่งเฉพาะ วิธีการและกระบวนการต่าง ๆ รวมถึงแบบกระสวนของโครงการวัตถุประสงค์ในด้านความรู้ โดยเน้นในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยาของความจำ อันเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงเกี่ยวกับการจัดระเบียบ โดยก่อนหน้านี้ใน ปี ค.ศ. 1965 บลูม และคณะ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้หรือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของคน ว่าประกอบด้วย ความรู้ตามระดับต่าง ๆ รวม 6 ระดับ ซึ่งอาจพิจารณาจากระดับความรู้ในขั้นต่ำไปสู่ระดับของความรู้ในระดับที่สูงขึ้นไป โดย บลูม และคณะ ได้แจกแจงรายละเอียดของแต่ละระดับไว้ดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นถึงการจำและการระลึกได้ถึง ความคิด วัตถุ และปรากฏการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นความจำที่เริ่มจากสิ่งง่าย ๆ ที่เป็นอิสระแก่กัน ไปจนถึงความจำในสิ่งที่ยุ่งยากซับซ้อนและมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

2. ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (Comprehension) เป็นความสามารถทางสติปัญญาในการขยายความรู้ ความจำ ให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล การแสดงพฤติกรรมเมื่อเผชิญกับสื่อความหมาย และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

3. การนำไปปรับใช้ (Application) เป็นความสามารถในการนำความรู้ (knowledge) ความเข้าใจหรือความคิดรวบยอด (comprehension) ในเรื่องใด ๆ ที่มีอยู่เดิม ไปแก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ของเรื่องนั้น โดยการใช้ความรู้ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิธีการกับความคิดรวบยอดมาผสมผสานกับความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปหรือการขยายความสิ่งนั้น

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถและทักษะที่สูงกว่าความเข้าใจ และการนำไปปรับใช้ โดยมีลักษณะเป็นการแยกแยะสิ่งที่จะพิจารณาออกเป็นส่วนย่อย ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งการสืบค้นความสัมพันธ์ของส่วนต่าง ๆ เพื่อดูว่าส่วนประกอบปลีกย่อยนั้นสามารถเข้ากันได้หรือไม่ อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างแท้จริง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการรวบรวมส่วนประกอบย่อย ๆ หรือส่วนใหญ่ ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกัน การสังเคราะห์จะมีลักษณะของการเป็นกระบวนการรวบรวมเนื้อหาสาระของเรื่องต่าง ๆ เข้าไว้ด้วยกัน เพื่อสร้างรูปแบบหรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจนขึ้นมาก่อน อันเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ภายในขอบเขตของสิ่งที่กำหนดให้

6. การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับความคิด ค่านิยม ผลงาน คำตอบ วิธีการและเนื้อหาสาระเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง โดยมีการกำหนดเกณฑ์ (Criteria) เป็นฐานในการพิจารณาตัดสิน การประเมินผล จัดได้ว่าเป็นขั้นตอนที่สูงสุดของพุทธิลักษณะ (Characteristics Of Cognitive Domain) ที่ต้องใช้ความรู้ความเข้าใจ การนำไปปรับใช้ การวิเคราะห์และการสังเคราะห์เข้ามาพิจารณาประกอบกันเพื่อทำการประเมินผลสิ่งหนึ่งสิ่งใด

แนวความคิดเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก

กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ (2553: ระบบออนไลน์) กล่าวถึงในภาวะปัจจุบันโลกเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาจากเทคโนโลยีเครื่องยนต์แบบเก่ามาเป็นเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการควบคุมการทำงานของเครื่องยนต์มากขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ และเทคนิคส์เฉพาะในการซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวมีราคา สูง อีกทั้งประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่ให้ผู้ผลิต/จำหน่ายรถยนต์เปิดเผย วิธีการซ่อมบำรุง ส่งผลให้ ผู้ซ่อมบำรุงรถยนต์ ประเภทซ่อมเครื่องยนต์ช่วงล่างไม่สามารถทำการซ่อมบำรุงได้แม้จะทราบถึงจุดที่เสียของเครื่องยนต์ก็ตาม ทำให้ตลาดของผู้ซ่อมรถยนต์ประเภทนี้จึง ตกเป็นของศูนย์ซ่อมของบริษัทผู้ผลิต/ผู้แทนจำหน่ายรถยนต์ ที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น อีกทั้ง ข้อจำกัดในการขออนุญาตใช้สถานที่ประกอบเป็นโรงงานอุตสาหกรรมของกรมโยธาธิการและผังเมือง ซึ่งจากข้อมูลการจดทะเบียนโรงงาน

อุตสาหกรรมในปี พ.ศ.2547 ธุรกิจ อู่ซ่อมรถยนต์ (09501) มีการหดตัวของจำนวนอู่แต่กลับมีมูลค่าการลงทุนที่สูงขึ้น ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มของ ธุรกิจอู่ซ่อมบำรุงขนาดเล็กจะเปลี่ยนเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้น

วรพล สิงห์เขียวพงษ์ (2550: ระบบออนไลน์) กล่าวถึงเศรษฐกิจแก่ คนลดการซ่อมและดูแลรถ ภัยร้ายในอนาคตสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยแย่ ตั้งแต่ปฏิรูปการปกครองปลายปี 2006 จนถึงครึ่งปีแรกของปี 2007 และน่าจะทรุดต่อเนื่องไปจนถึงต้นปีหน้า หลายธุรกิจเจียบหรือถึงขั้นปิดตัวลง แต่วงจรหนึ่งที่ซบเซาลงทั้งที่ดูเหมือนเป็นความจำเป็นพื้นฐานคือ ‘การซ่อมและดูแลรถ’ รถใหม่ ใช้น้ำมันก็แพง ยังไงก็ต้องหมั่นดู และต้องทยอยซ่อมกันไปใช้งานก็ต้องสึกหรอ ต้องเสียและต้องซ่อม ต้องเปลี่ยนอะไหล่ แต่พอสืบเสาะดูด้วยตัวเองและพูดคุยกลับพบว่า ทั้งอู่ซ่อมรถทั่วไป, อู่ซ่อมเฉพาะทาง, ร้านอะไหล่ใหม่ หรืออะไหล่เก่าเชียงกง ล้วนพากันเจียบเหงา มียอดขายลดลงอย่างชัดเจน คนในร้านอะไหล่ใหม่ที่เคยหยิบของมือเป็นระวิงก็มีเวลาว่างเว้น ขนาดเชียงกงหลักที่ปทุมวัน บ่าย ๆ กลับกลายเป็นมีคนทั่วไปเดินชนคนนับหัวได้ แม้แต่ร้านอาหารในเชียงกงยังบ่นว่าเจียบ ยอดขายน้ำมันเครื่องลดลง ทั้งที่ต้องหมุนเวียนเปลี่ยน

รถใหม่ขายออกไปทุกปี ปีละหลายแสนคัน รถเก่าก็วนเวียนขายต่อและใช้กันไป ตามวิถีไทยที่ทิ้งรถยาก รถเก่า 20 ปียังใช้อยู่ นับเป็นเรื่องปกติ เกิน 30 ปีก็ยังไม่แปลกมาก แน่่อนว่ารถเก่าต้องมีชิ้นส่วนทยอยเสีย ต้องเปลี่ยนอะไหล่หรือต้องซ่อม นี่เป็นเรื่องที่หนีไม่พ้นเมื่อรถเก่าไม่ได้ถูกทิ้ง ยังนำมาใช้งาน นั่นหมายถึง ‘ต้อง’ เกิดการสึกหรออย่างต่อเนื่อง ใช้น้ำมัน ต้องซ่อม แล้วทำไมอู่มีงานน้อย ร้านอะไหล่ใหม่จึงขอดตก และเชียงกงจึงเจียบเหงา

จากปกติที่คนไทยหลาย 10 เปอร์เซนต์ ดูแลรถน้อยกว่ามาตรฐานอยู่แล้ว หลายคนใช้รถแบบ ถ้าเติมน้ำมันแล้วสตาร์ทติด วิ่งได้ไม่มีเสียงดังผิดปกติ เร่งดีพอใช้ได้ ก็จะไม่ดูแล ตรวจสอบ ต้องมีอะไรผิดปกติไปบ้างจึงจะทำ

แต่พอสภาพเศรษฐกิจและการเงินในช่วงนี้แย่ จากเดิมที่ดูแลรถน้อยอยู่แล้ว ก็ลดลงไปอีกจนเกิดความเจียบเหงาทั้งวงการซ่อมและดูแลรถ ประโยคคำถาม คือ “แล้วรถไม่เสียหรือไง?” คำตอบ คือ รถมีชิ้นส่วนทยอยเสียเหมือนเคย แต่ถ้าไม่แย่มากๆ เจ้าของจะไม่ซ่อม รถเฉียวน ถ้าไม่มีประกัน หากไม่หนักถึงขั้นปิดประตูหรือฝากระโปรงไม่ได้จนต้องผูกเชือกก็ยังไม่ซ่อม, ช่วงล่างดัง, เสียงเครื่องคราง ถ้ายังไม่จอดพังคาถนนก็ไม่ซ่อม

สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยแย่ ส่งผลให้จากเดิมที่การดูแลรถ ‘ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น’ อยู่แล้ว ยิ่งลดระดับลงไปอีก ทั้งที่รถสึกหรอ และเสื่อมสภาพลงตามวัฏจักร แต่ไร้การแก้ไขซ่อมแซมหลายคน ‘แก้งลิม’ หรือ ‘ไม่ทราบ’ ว่าหลายอาการของรถ ถ้าไม่รีบซ่อมจะยิ่งถูกลามไปจนเป็นปัญหาใหญ่โตหรือเร็วขึ้นรถเสีย ไม่ซ่อม ผืนใช้ ถ้าไม่บานปลายก็ดีไป แต่หลาย

กรณีขยายเป็นปัญหาใหญ่ได้ง่ายนั้นคือ ‘ภัยร้ายในอนาคตตอนนี้ไม่ซ่อม อีกหน่อยอาจต้องซ่อมหนัก และหนักยิ่งกว่าที่จะทยอยซ่อมตามปกติ

การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม

ภาษีมูลค่าเพิ่ม

เป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่ง จัดเก็บจากฐานการบริโภคทั่วไปนำมาใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2535

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการในทางธุรกิจหรือวิชาชีพเป็นปกติธุระไม่ว่าจะ ประกอบกิจการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชตินิติบุคคลหรือนิติบุคคลใด ๆ หากมีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี มีหน้าที่ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนโดยคำนวณภาษีที่ต้องเสียจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อ

ผู้ประกอบการที่ไม่ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผู้ประกอบการที่มีรายรับจากการขายสินค้าหรือให้บริการไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี
2. ผู้ประกอบการที่ขายสินค้าหรือให้บริการที่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย
3. ผู้ประกอบการที่ให้บริการจากต่างประเทศ และได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร
4. ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักรและเข้ามาประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นครั้งคราว ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 43) ฯ ลงวันที่ 29 มกราคม พ.ศ.2536
5. ผู้ประกอบการอื่นตามที่อธิบดีจะประกาศกำหนดเมื่อมีเหตุอันสมควร

ผู้ประกอบการที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย แต่สามารถจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้

1. ผู้ประกอบกิจการ ขายพืชผลทางการเกษตร สัตว์ ไม่ว่ามีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ปุ๋ย ปลาป่นอาหารสัตว์ ยาหรือเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือคำราเรียน ฯลฯ
2. ผู้ประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการซึ่งไม่ได้รับยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมายและมีรายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี
3. การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักร โดยอากาศยาน
4. การส่งออกของผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
5. การให้บริการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อในราชอาณาจักร

วิธีการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1.แบบคำขอยกจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

แบบคำขอที่ใช้ในการขอยกจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้แก่ แบบ ภ.พ.01 ซึ่งในเขตกรุงเทพมหานครขอรับได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (เขต/อำเภอ) หรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่สำหรับในจังหวัดอื่นขอรับได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (อำเภอ) ทุกแห่ง

2. เอกสารที่ต้องใช้ในการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

- 2.1 คำขอยกจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.01 จำนวน 3 ฉบับ
- 2.2 สำเนาทะเบียนบ้านหรือหลักฐานแสดงการอยู่อาศัยจริง พร้อมภาพถ่ายสำเนาดังกล่าว
- 2.3 บัตรประจำตัวประชาชน และบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร พร้อมภาพถ่ายบัตรดังกล่าว
- 2.4 สัญญาเช่าอาคารอันเป็นที่ตั้งสถานประกอบการ (กรณีเช่า) หรือหนังสือยินยอมให้ใช้สถานประกอบการ และหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ เช่น เป็นเจ้าบ้าน, สัญญาซื้อขาย, คำขอหมายเลขบ้าน, ใบโอนกรรมสิทธิ์, สัญญาเช่าช่วง พร้อมสำเนาทะเบียนบ้านอันเป็นที่ตั้งสถานประกอบการและภาพถ่ายเอกสารดังกล่าว

2.5 หนังสือจัดตั้งห้างหุ้นส่วน พร้อมภาพถ่ายหนังสือดังกล่าว (กรณีเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคล)

2.6 หนังสือรับรองของนายทะเบียนห้างหุ้นส่วน บริษัท พร้อมวัตถุประสงค์ หนังสือบริคณห์สนธิและข้อบังคับ และใบทะเบียนพาณิชย์พร้อมภาพถ่ายหนังสือดังกล่าว (กรณีเป็นนิติบุคคล)

2.7 บัตรประจำตัวประชาชนของกรรมการผู้จัดการ หรือหุ้นส่วนผู้จัดการ และสำเนาทะเบียนบ้าน พร้อมภาพถ่ายเอกสารดังกล่าว

2.8 แผนที่ซึ่งแสดงที่ตั้งของสถานประกอบการโดยสังเขป และภาพถ่ายสถานประกอบการจำนวน 2 ชุด

2.9 กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำการแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจปิดอากรแสตมป์ 10 บาท บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจพร้อมภาพถ่ายบัตรดังกล่าว โดยผู้รับมอบอำนาจต้องมีอายุ 20 ปีขึ้นไป

กำหนดเวลาจดทะเบียน

1. ผู้ประกอบการต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเมื่อเริ่มประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ เว้นแต่กรณีที่ผู้ประกอบการมีแผนงานที่สามารถพิสูจน์ได้ว่าได้เตรียมการเพื่อประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มและมีการดำเนินการเพื่อเตรียมประกอบกิจการอันเป็นเหตุให้ต้องมีการซื้อสินค้าหรือรับบริการที่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม เช่น การก่อสร้างโรงงาน การสร้างอาคารสำนักงานหรือการติดตั้งเครื่องจักรให้ผู้ประกอบการมีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มได้ภายในกำหนด 6 เดือนก่อนวันเริ่มประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการ

2. ผู้ประกอบการที่มีรายรับเกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี ต้องยื่นคำขอจดทะเบียนภาษี-มูลค่าเพิ่มภายใน 30 วันนับแต่วันที่มียุทธค่าของฐานภาษี (รายรับ) เกินกว่า 1.8 ล้านบาทต่อปี

สถานที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

การจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ประกอบการให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.01 ณ สถานที่ดังต่อไปนี้

1. กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในเขตท้องที่ที่ สถานประกอบการตั้งอยู่

2. กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (อำเภอ) ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ และกรณีสถานประกอบการตั้งในท้องที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอตั้งใหม่ที่กรมสรรพากรมิได้จัดอัตราค่าลงไว้ ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (อำเภอ) ที่เคยควบคุมพื้นที่เดิมของอำเภอหรือกิ่งอำเภอตั้งใหม่นั้น

กรณีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้ที่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา ในท้องที่ที่สถานประกอบการอันเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่เพียงแห่งเดียว

3. กรณีสถานประกอบการที่อยู่ในความดูแลของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ให้ยื่น ณ สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ หรือจะยื่นผ่านสำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาที่สถานประกอบการตั้งอยู่ก็ได้

ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

เมื่อเจ้าพนักงานได้รับคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.01 พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว จะมีการออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (แบบ ภ.พ.20) ให้ซึ่งจะมีผลให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนตามกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ระบุไว้ในใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นต้นไป

กรณีที่ผู้ประกอบการมีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ท้องที่ที่สถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เพียงแห่งเดียวแต่กรมสรรพากรจะออกใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 20) ให้แก่สถานประกอบการทุกแห่งโดยผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องนำใบทะเบียนดังกล่าวไปแสดงไว้ ณ สถานประกอบการแต่ละแห่งในสถานที่ที่เห็นได้ง่ายและเปิดเผย

กรณีที่ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ประกอบการจดทะเบียนจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดซึ่งใบแทนดังกล่าวถือเป็นใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

ใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีที่ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาหรือสำนักงานสรรพากรพื้นที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่หรือสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่แล้วแต่กรณี ภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ทราบถึงการชำรุด สูญหาย หรือถูกทำลาย

เอกสารที่ใช้ในการยื่นคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. แบบคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.04) จำนวน 3 ฉบับ
2. ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) ที่ชำรุด (ถ้ามี) พร้อมภาพถ่ายเอกสารดังกล่าว
3. ใบแจ้งความกรณีสูญหาย
4. หนังสือมอบอำนาจ กรณีให้ผู้อื่นทำการแทนปิดอากรแสตมป์ 10 บาท
5. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ พร้อมภาพถ่าย

เอกสารดังกล่าว

หน้าที่ของผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากผู้ซื้อสินค้าหรือผู้รับบริการ และออกใบกำกับภาษีเพื่อเป็นหลักฐานในการเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. จัดทำรายงานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้แก่
 - 2.1 รายงานภาษีซื้อ
 - 2.2 รายงานภาษีขาย
 - 2.3 รายงานสินค้าและวัตถุดิบ
3. ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีตามแบบ ภ.พ.30

การเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

กรณีมีการเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งได้แก่การเลิกกิจการ การโอนหรือควบกิจการ การเปลี่ยนแปลงประเภทของการประกอบการ การเปลี่ยนแปลงประเภทสินค้าหรือบริการ การเปลี่ยนแปลงการคำนวณภาษีรวมถึงการเปลี่ยนแปลงรายการอื่น ๆ เช่น การเปลี่ยนชื่อสถานประกอบการ การเปลี่ยนแปลงกรรมการหรือผู้ถือหุ้น (ผู้มีอำนาจลงนาม) หรือการหยุดกิจการชั่วคราว (มีกำหนดระยะเวลาภายใน 1 ปี) ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลงนั้น ภายใน 15 วัน นับจากวันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น สำหรับกรณีการย้ายสถานประกอบการ, การรับโอนกิจการ, การเพิ่มสาขา จะต้องแจ้งก่อนมีการเปลี่ยนแปลงไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยกรอกแบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบ ภ.พ.09 พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณา ณ สถานที่ที่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มไว้

เอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณา

1. แบบแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.09) จำนวน 4 ฉบับ
2. ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) ฉบับจริงพร้อมภาพถ่ายเอกสารดังกล่าว
3. สำเนาแบบคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเดิม (ภ.พ.01) หรือสำเนาแบบคำขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายการ(ภ.พ.09) ครั้งสุดท้าย
4. บัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรพร้อมภาพถ่ายบัตรดังกล่าว
5. หนังสือรับรองของนายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท (กรณีเป็นนิติบุคคล) พร้อมภาพถ่ายหนังสือดังกล่าว
6. หนังสือแสดงการเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล (กรณีเป็นบุคคลธรรมดา) พร้อมภาพถ่ายหนังสือดังกล่าว
7. บัตรประจำตัวประชาชน ทะเบียนบ้านของผู้ประกอบการ หรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม พร้อมภาพถ่ายเอกสารดังกล่าว
8. กรณีมอบอำนาจให้ผู้อื่นทำการแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจปิดอากรแสตมป์ 10 บาท บัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ พร้อมภาพถ่ายบัตรดังกล่าว โดยผู้รับมอบอำนาจต้องมีอายุ 20 ปีขึ้นไป

9. กรณีหยุดกิจการชั่วคราว ต้องมีหนังสือจากผู้ประกอบการชี้แจงเหตุผลในการหยุดกิจการพร้อมประทับตรานิติบุคคลและลงนามโดยกรรมการผู้มีอำนาจลงนาม

กิจการที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มตามกฎหมาย

การประกอบกิจการดังต่อไปนี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. การขายสินค้าหรือให้บริการของผู้ประกอบการที่มีรายรับไม่เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี
 2. การขายพืชผลทางการเกษตรภายในราชอาณาจักร เช่น ข้าว ข้าวโพด ปอ มันสำปะหลัง ผักและผลไม้ เป็นต้น (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.28/2535 ฯ)
 3. การขายสัตว์ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตภายในราชอาณาจักร เช่น โค กระบือ ไก่ หรือเนื้อสัตว์ กุ้ง ปลา เป็นต้น (คำสั่งกรมสรรพากรที่ ป.29/2535 ฯ)
 4. การขายปุ๋ย
 5. การขายปลาป่น อาหารสัตว์
 6. การขายยาหรือเคมีภัณฑ์ที่ใช้สำหรับพืชหรือสัตว์ เพื่อบำรุงรักษาป้องกัน ทำลายหรือกำจัดศัตรูหรือโรคของพืชและสัตว์
 7. การขายหนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือตำราเรียน
- หมายเหตุ ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการตาม 1. ถึง 7. ดังกล่าว จะเลือกเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มก็ได้
8. การนำเข้าสินค้าตาม 2. ถึง 7.
 9. การให้บริการการศึกษาของสถานศึกษาของทางราชการ สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน
 10. การให้บริการขนส่งในราชอาณาจักรไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำหรือทางอากาศ อย่างไรก็ดี หากเป็นการให้บริการขนส่งโดยอากาศยาน และการให้บริการขนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงทางท่อ ผู้ประกอบการมีสิทธิเลือกเข้าสู่ระบบภาษีมูลค่าเพิ่มได้
 11. การให้บริการขนส่งระหว่างประเทศทางบกและทางเรือซึ่งมิใช่เรือเดินทะเล
 12. การให้บริการรักษาพยาบาลของสถานพยาบาลทางราชการและเอกชน
 13. การให้บริการห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์
 14. การให้บริการจัดแข่งขันกีฬาสมัครเล่น

15. การให้บริการประกอบโรคศิลปะ การสอบบัญชี การว่าความ
 16. การให้บริการของนักแสดงสาธารณะ
 17. การให้บริการที่เป็นงานทางศิลปะและวัฒนธรรม ในสาขาและลักษณะการประกอบกิจการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี
 18. การให้บริการวิจัย หรือการให้บริการทางวิชาการ ซึ่งต้องมีลักษณะการประกอบกิจการตามที่กรมสรรพากรกำหนด คือ ต้องเป็นการวิจัยหรือบริการทางวิชาการสาขาวิทยาศาสตร์และสาขาสังคมศาสตร์ แต่ต้องมีใช่เป็นการกระทำในทางธุรกิจ ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้องเป็นบุคคลธรรมดาหรือเป็นคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล หรือมูลนิธิ
 19. การให้บริการตามสัญญาจ้างแรงงาน
 20. การให้บริการเช่าอสังหาริมทรัพย์
 21. การให้บริการของราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ไม่รวมถึงบริการที่เป็นการพาณิชย์ของราชการส่วนท้องถิ่น หรือเป็นการหารายได้ หรือผลประโยชน์ไม่ว่าจะเป็นกิจการสาธารณูปโภคหรือไม่ก็ตาม
 22. การขายสินค้าหรือการให้บริการของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งส่งรายรับทั้งสิ้นให้แก่รัฐโดยไม่หักรายจ่าย
 23. การขายสินค้าหรือการให้บริการเพื่อประโยชน์แก่การศาสนา หรือการสาธารณกุศลภายในประเทศ ซึ่งไม่นำผลกำไรไปจ่ายในทางอื่น
 24. การขายสินค้า หรือการให้บริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาฯ (พระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 239) พ.ศ.2534)
- การยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

1. ผู้มีหน้าที่ยื่นแบบ

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 10 (ปัจจุบัน อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มลดลงเหลืออัตราร้อยละ 7.0 ตามพระราชกฤษฎีกาฯ (ฉบับที่ 440) พ.ศ.2548 มีผลใช้บังคับจนถึงวันที่ 30 กันยายน 2550) หรือผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0 โดยคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ประกอบการดังกล่าวจะประกอบการในรูปของบุคคลธรรมดา คณะบุคคล ห้างหุ้นส่วนสามัญ กองมรดก บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล องค์การของรัฐบาล หรือนิติบุคคลในรูปแบบใดก็ตาม

2. แบบแสดงรายการที่ใช้

2.1. แบบ ภ.พ.01 แบบคำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.2. แบบ ภ.พ.02 แบบคำขอยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มรวมกัน

2.3. แบบ ภ.พ.02.1 แบบคำขอยกเลิกการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

รวมกัน

2.4. แบบ ภ.พ.04 แบบคำขอรับใบแทนใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.5. แบบ ภ.พ.08 แบบคำขอลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.6. แบบ ภ.พ.09 แบบคำขอแจ้งการเปลี่ยนแปลงทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.7. แบบ ภ.พ. 30 ใช้สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มจากภาษีขายหักด้วยภาษีซื้อในแต่ละเดือนภาษี กรณีเดือนภาษีใดมีจำนวนภาษีซื้อมากกว่าภาษีขายผู้ประกอบการจะได้รับคืนภาษี และสามารถใช้แบบ ภ.พ.30 นี้เป็นคำขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

2.8. แบบ ภ.พ.30.2 แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีปรับปรุงภาษีซื้อที่เฉลี่ยตามส่วน ของรายได้

2.9. แบบ ภ.พ.30.3 แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ในกรณีปรับปรุงภาษีซื้อที่เฉลี่ยตามส่วน ของการใช้พื้นที่อาคาร

2.10. แบบใบขนสินค้าขาเข้า ใช้สำหรับผู้มีหน้าที่เสียภาษีมูลค่าเพิ่มที่เป็นผู้นำเข้า ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือไม่ก็ตาม ผู้นำเข้าต้องชำระภาษีพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

2.11. แบบ ภ.พ. 36 ใช้สำหรับผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีดังต่อไปนี้

2.11.1 ผู้จ่ายเงินที่จ่ายค่าซื้อสินค้าหรือค่าบริการให้แก่

2.11.1.1 ผู้ประกอบการที่อยู่นอกราชอาณาจักร ซึ่งได้เข้ามาประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นการชั่วคราว หรือ

2.11.1.2 ผู้ประกอบการที่ได้ให้บริการในต่างประเทศและได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร

2.11.2 ผู้รับโอนสินค้าหรือผู้รับโอนสิทธิในบริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มไปแล้วในอัตราร้อยละ 0 ได้แก่ การรับโอนสินค้าหรือรับโอนสิทธิในบริการ ที่ได้มีการขายหรือให้บริการกับองค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนาญพิเศษของสหประชาชาติ สถาน

เอกอัครราชทูต สถานทูต สถานกงสุลใหญ่ สถานกงสุล ทั้งนี้เฉพาะการขายสินค้าหรือการให้บริการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

2.11.3 ผู้ทอดตลาดซึ่งขายทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน

กำหนดเวลา สถานที่ยื่นแบบและการชำระภาษี

1. กำหนดเวลายื่นแบบ

1.1 ผู้ประกอบการจดทะเบียนต้องยื่นแบบ ภ.พ.30 พร้อมชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม (ถ้ามี) เป็นรายเดือนทุกเดือนภาษี ไม่ว่าจะมีการขายสินค้าหรือให้บริการในเดือนภาษีนั้นหรือไม่ก็ตาม โดยให้ยื่นแบบภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

ในกรณีผู้ประกอบการมีสถานประกอบการหลายแห่งให้แยกยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีเป็นรายสถานประกอบการ เว้นแต่ได้ยื่นคำร้องขออนุมัติยื่นแบบแสดงรายการภาษีและชำระภาษีรวมกัน (ภ.พ.02) เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากรแล้ว ก็สามารถยื่นแบบ ภ.พ.30รวมกัน ได้ตั้งแต่เดือนภาษีที่อธิบดีกำหนดเป็นต้นไป

1.2 การนำเข้าสินค้า ผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้นำเข้าต้องยื่นแบบใบขนสินค้าขาเข้าและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มพร้อมกับการชำระอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ณ ด่านศุลกากรที่มีการนำเข้าสินค้า

1.3 ผู้มีหน้าที่นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีผู้ประกอบการที่ให้บริการในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร หรือผู้ทอดตลาดซึ่งขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ประกอบการจดทะเบียน ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 7 วันนับแต่วันที่จ่ายเงินหรือวันรับเงินจากการขายทอดตลาดแล้วแต่กรณี ปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงการคลังขยายกำหนดเวลาการนำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่มโดยให้นำส่งภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่จ่ายเงินให้แก่ผู้ประกอบการจดทะเบียน หรือผู้ประกอบการ และยื่นรายการ แล้วแต่กรณี

1.4 กรณีผู้รับโอนสินค้า หรือผู้รับโอนสิทธิในบริการที่ได้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละ 0ให้นำส่งภาษีมูลค่าเพิ่มภายใน 30 วันนับแต่วันความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นปัจจุบันได้มีประกาศกระทรวงการคลังขยายกำหนดเวลาการนำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้นำส่งและยื่นรายการภายใน 7 วัน นับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่ครบกำหนด 30 วันที่ความรับผิดชอบในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้น

1.5 กรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ไม่ถูกต้องครบถ้วน ไม่ว่าการคลาดเคลื่อนนั้นจะเป็นเหตุให้จำนวนภาษีในเดือนภาษีเปลี่ยนแปลงไป

หรือไม่ก็ตาม จะยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มเติมได้อีกพร้อมกับชำระภาษี(ถ้ามี)ให้ถูกต้องครบถ้วน ณ หน่วยงานที่ได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มไว้ก่อน

2. สถานที่ยื่นแบบ

2.1 กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (เขต/อำเภอ) ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

2.2 กรณีสถานประกอบการตั้งอยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขา (อำเภอ) ในท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่

3. การชำระภาษี

3.1 ชำระเป็นเงินสด

3.2 ชำระด้วยเช็คขีดคร่อม ส่งจ่ายแก่กรมสรรพากรโดยขีดฆ่าคำว่า ผู้ถือและหรือตามคำสั่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมี่ดังนี้
 รัตนา ดาสุข (2546: 15) ศึกษาปัญหาในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดและให้เป็นปัจจุบัน ของทีมกำกับดูแลสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตรวจสอบภาษีของสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 60 คน พบว่าการขาดข้อมูลที่เป็นมาตรฐานในการประเมินความเหมาะสมในการยื่นเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษี การมอบอำนาจของผู้ประกอบการให้สำนักงานบัญชีมาดำเนินการแทน และด้านการพิจารณาคืนภาษีผู้ประกอบการไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชี โดยส่วนใหญ่จะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำ และเสียภาษี มีปัญหาในระดับมาก ด้านการติดตามการชำระภาษี และการบริหารงานจัดเก็บภาษี ด้านการพิจารณาคืนภาษี และด้านการตรวจสอบภาษี อีกทั้งผู้ประกอบการไม่ส่งรายงานเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องภายในกำหนดเวลานัดหมายทำให้การพิจารณาคืนภาษิล่าช้า ส่วนปัญหาของผู้ประกอบการที่ตรวจพบในระดับมากที่สุด คือไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การเสียภาษีที่ถูกต้อง ระดับมากคือ ไม่มีบุคลากรที่มี ความรู้ ด้านภาษีอากรไม่เห็น ความสำคัญ ของการกำกับดูแล และการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ไม่เห็นความสำคัญของการเสียภาษีให้ถูกต้อง ผู้บริหารกิจการขาดข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการ

ไม่มีที่ปรึกษาที่ดีในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเสียภาษี และการจัดทำบัญชีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ศุมาลี เกตะมะ (2548: 26) ศึกษาประเด็นความผิดที่ตรวจพบจากการตรวจสอบสภาพกิจการ โดยทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 โดยรวบรวมข้อมูลประเด็นความผิดที่ตรวจพบในระหว่างปี 2546 จากการตรวจสอบสภาพกิจการของทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 โดยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กำกับดูแลผู้เสียภาษีในพื้นที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 จำนวน 40 คน ในปี 2546 และจาก แฟ้ม ข้อมูลรายผู้ประกอบการที่ได้มีการตรวจสอบสภาพกิจการในปี 2546 จำนวน 1,132 ราย จากการศึกษา พบว่าประเภทกิจการที่ตรวจพบความผิดมากที่สุด ได้แก่ กิจการรับเหมาก่อสร้างในการตรวจสอบสภาพกิจการรับเหมาก่อสร้าง จำนวน 105 ราย ตรวจพบประเด็นความผิด ร้อยละ 57.14 โดยประเด็นความผิดที่พบมากเป็นอันดับแรกได้แก่ การยื่นขอขยายขาด ร้อยละ 63.03 รองลงมาคือ ประเด็นที่มีภาษีซื้อต้องห้าม ร้อยละ 48.24 และอันดับสามคือประเด็นความผิดจากการจัดทำรายงานผิด ร้อยละ 34.15

รัตนา บุญรัตน์ (2548: 30) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคของระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการ และให้เป็นปัจจุบันของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีของระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการ และให้เป็นปัจจุบันเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการจัดเก็บภาษีของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ตามระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง และเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษี และการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากผลการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดลำปาง จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลปฐมภูมิจากแบบสอบถามกลุ่มประชากร เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานและกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการศึกษาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีปรากฏว่าสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานตามระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษีของเจ้าหน้าที่พบว่าส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสภาพกิจการ แต่ยังมีปัญหาในการปฏิบัติ ผลการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการที่มีต่อระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษี และเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีความเข้าใจเกี่ยวกับระบบค่อนข้างถูกต้อง มีความพอใจมากกับการให้บริการของเจ้าหน้าที่ แต่มีความพอใจน้อยที่ระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษีทำให้เสียเวลามากขึ้น

มณิรัตน์ ถิ่นนวล (2549: 29) ศึกษาปัญหาที่พบจากการกำกับดูแลผู้เสียภาษี ประเภทกิจการรับเหมาก่อสร้าง ในเขตสำนักงานสรรพากรภาค 8 ในประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีประเภทธุรกิจการก่อสร้างโดยศึกษาจากเจ้าหน้าที่กำกับดูแลผู้เสียภาษีประเภทธุรกิจรับเหมาก่อสร้างทั้งหมดในเขตสำนักงานสรรพากรภาค 8 จำนวน เจ้าหน้าที่ทั้งสิ้น 70 คนซึ่งได้จัดแบ่งในด้านของปัญหาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ประกอบการ คือเจ้าหน้าที่กำกับดูแลผู้เสียภาษีประเภทธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง และปัญหาความรู้ความเข้าใจด้านภาษีอากรของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้าง พบว่าปัญหาด้านทัศนคติของผู้ประกอบการต่อเจ้าหน้าที่กำกับดูแลการเสียภาษีประเภทธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง และปัญหาความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างอยู่ในระดับมาก โดยปัญหาอันดับแรกคือ การขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านภาษีอากร หรือที่ปรึกษาที่ดีในการแนะนำเกี่ยวกับการเสียภาษี รองลงมาคือ ผู้ประกอบการไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การเสียภาษีที่ถูกต้อง และไม่เห็นความสำคัญในการเสียภาษีที่ถูกต้อง ส่วนด้านปัญหาในการจัดทำบัญชีและรายงาน ปัญหาการยื่นแบบแสดงรายการภาษี และชำระภาษี ปัญหาที่พบเมื่อเข้าตรวจสอบสภาพกิจการ ณ สถานที่ประกอบการ เป็น ปัญหาในระดับปานกลาง ส่วนประเด็นปัญหาทางด้านภาษีที่พบ แบ่งได้เป็น 2 ประเด็นหลักคือ ประเด็นแรกด้านภาษีมูลค่าเพิ่ม พบประเด็นด้านยอดขายสินค้าขึ้นไว้อวด ซึ่งเกิดจากการนำยอดขายสินค้ามาขึ้นแบบแสดงรายการ ไม่ครบถ้วนตามรายการที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายรองลงมา คือการเปรียบเทียบการยื่นยอดขายตามแบบ ภ.พ.30 กับ ภ.ง.ด.50 ตามเกณฑ์เงินสดไม่เท่ากัน ส่วนประเด็น ปัญหาในด้านยอดซื้อแจ้งไวเกิน (ภาษีซื้อ ต้องห้าม) ปัญหาอยู่ในระดับปานกลางปัญหาที่พบมาก ได้แก่ปัญหาของการซื้อประเภทวัสดุไม่สัมพันธ์กับประเภทงานที่มีการรับเหมาก่อสร้าง ประเด็นที่สองด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล แบ่งแยกได้ 2 ประเด็นคือประเด็น ด้านรายได้แสดงไวไม่ครบถ้วน ซึ่งพบประเด็นดังกล่าวในระดับปานกลาง และประเด็นด้านต้นทุนและค่าใช้จ่ายแสดงไวสูงเกินจริง พบปัญหาประเด็นดังกล่าวในระดับปานกลาง

บทสรุป

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ผู้ประกอบการไม่เห็นความสำคัญของการจัดทำบัญชี โดยส่วนใหญ่จะให้สำนักงานบัญชีเป็นผู้จัดทำและเสียภาษี ผู้ประกอบการไม่ส่งรายงานเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายในกำหนดเวลานัดหมายทำให้การพิจารณาคืนภาษีล่าช้าผู้ประกอบการขาดข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของกิจการไม่มีที่ปรึกษาที่ดีในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเสียภาษี และการจัดทำบัญชีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

ส่วนปัญหาของผู้ประกอบการที่ตรวจพบ คือไม่เข้าใจหลักเกณฑ์การเสียภาษีที่ถูกต้อง ไม่มีบุคลากรที่มีความรู้ด้านภาษีอากร ไม่เห็นความสำคัญของการกำกับดูแล และการ

ตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ 1 ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล 2 ฝ่าย ได้แก่ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษี ซึ่งคาดว่าปัจจัยทั้งหมดจะมีผลต่อการศึกษาวิจัยดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ไม่แตกต่างกันตามเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ และการศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเอง
2. ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ มีทัศนคติต่อบุคคลากรของกรมสรรพากร ไม่แตกต่างกัน ตามระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ
3. ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ
4. ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ
5. ปัจจัยภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ไม่แตกต่างกัน ตามระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ 1

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 106 ราย (ข้อมูล ณ วันที่ 5 มิถุนายน 2554)

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 106 ราย ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเลือกใช้วิธีคำนวณกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากร โดยการคำนวณจากสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) (บุญธรรม จิตคือนันต์, 2540: 70)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

e = ค่าเปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง

โดยแทนค่า โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5

$$n = \frac{106}{1 + 106(0.05)^2}$$
$$= 82$$

ดังนั้นจึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 82 ราย

2. กลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ที่รับผิดชอบกำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 10 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ประกอบด้วย คำถามปลายปิด (Close-ended question) และคำถามปลายเปิด (Open-ended question) โดยสอบถามผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ เชียงใหม่ 1 จำนวน 1 ราย/แบบสอบถาม และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่รับผิดชอบในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 1 ราย/แบบสอบถาม

โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 2 ชุด คือ

แบบสอบถามสำหรับผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ประเภทผู้เสียภาษี ระยะเวลาในการประกอบกิจการ การจัดทำบัญชีและรายงานภาษี ก่อนดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ท่านเคยทำธุรกิจอื่น มาก่อนหรือไม่ กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ท่านดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่ การบริหารงานใน กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกคามภาระหน้าที่ การซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของท่านซื้อจาก ศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

1. ด้านเทคโนโลยี
2. ด้านเศรษฐกิจ
3. ด้านนโยบายรัฐบาล

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการปฏิบัติตามกฎหมาย ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรแบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ปัญหาด้านการคำนวณภาษี และการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม
2. ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล รัษฎากร
3. ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
4. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

แบบสอบถามสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่ง ระดับ และระยะเวลาในการทำงาน ท่านมีความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ท่านเคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์หรือไม่ ท่านศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจาก การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่น ท่านรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ ถ้าเลือกได้ท่านอยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น(ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร
2. ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

การทดสอบเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ดี มีคุณค่า และถูกต้อง จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเครื่องมือก่อนนำไปใช้ ดังนั้น เมื่อสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามในด้านความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อให้สามารถวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity)

เมื่อสร้างแบบสอบถามตามแนวทางการตรวจเอกสาร จากนั้นนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความตรงประเด็นและเนื้อหา (Content Validity) การสื่อความหมายที่ชัดเจน และการครอบคลุมทุกประเด็นของวัตถุประสงค์ จากนั้นจึงนำไปแก้ไขปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นทั้งในด้านเนื้อหา การเรียบเรียงหัวข้อ และภาษาที่ใช้ เพื่อให้เป็นแบบสอบถามที่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การตรวจสอบความเชื่อถือ (Reliability)

โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	S^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ระดับความเชื่อมั่นของเครื่องมือ ค่า α มากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 ถือว่าแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้ได้ โดยให้ผลความแม่นยำและเชื่อถือสูง (Cronbach, 1951: 297-334)

หลังจากนั้นนำแบบสอบถาม จำนวน 20 ชุด ไปสอบถามกับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรที่ศึกษา เพื่อนำมาหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือข้อมูลที่ได้จากการสำรวจ (Survey) โดยการใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูล จากผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลที่รับผิดชอบกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลมาจากเอกสาร ตำราวิชาการ วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ข้อมูลในระบบ Internet ของสำนักหอสมุดเชียงใหม่ ข้อมูลในระบบ Intranet ของกรมสรรพากร และสำนักงานสรรพากรภาค 8

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อทำการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical package for social science SPSS for windows) สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มประชากรตัวอย่าง โดยการวิเคราะห์ การแจกแจงความถี่ (Frequency) มีค่าเป็นร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อบุคลากรของกรมสรรพากร โดยการวัดระดับความสำคัญมีให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด (มัลลิกา บุญนาค, 2537: 29)

ระดับความสำคัญ

คะแนน

มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ค่าเฉลี่ยที่ได้นำมาแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.5-5.0	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.5-4.49	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.5-3.49	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.5-1.49	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.0-0.49	หมายถึง น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ทดสอบในการวิเคราะห์คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) มีค่าเป็นร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน f-test

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานโดยใช้ Likert Scale เพื่อวัดความรู้และเข้าใจ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง ต่ำ มีคำตอบให้เลือก 2 ตอบ คือ

“เข้าใจ” ได้ข้อละคะแนน 1 คะแนน

“ไม่เข้าใจ” ได้ข้อละคะแนน 0 คะแนน

การให้คะแนนได้เทียบมาจากคำตอบของผู้ตอบแบบสอบถามที่กำหนดในเบื้องต้น คือ

- ใช่
- ไม่ใช่
- ไม่ทราบ

ผู้ที่ตอบ “ใช่” หมายถึง การตอบคำถามถูกต้อง แสดงว่ามีความรู้ความเข้าใจ (ได้คะแนน 1 คะแนน)

ผู้ที่ตอบ “ไม่ใช่” หมายถึง การตอบคำถามไม่ถูกต้อง แสดงว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจ (ได้คะแนน 0 คะแนน)

ผู้ที่ตอบ “ไม่ทราบ” หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถามไม่ทราบข้อมูลในเรื่องนั้นๆ และไม่มีความรู้ความเข้าใจ (ได้คะแนน 0 คะแนน)

ในการวัดความรู้ความเข้าใจของประชาชนมีคำถามทั้งหมด 18 ข้อ สามารถคำนวณระดับคะแนนของความรู้ความเข้าใจได้ โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนช่วงชั้น}} \\
 &= \frac{18 - 0}{6} \\
 &= 3 \\
 &= 6
 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงกำหนดช่วงคะแนนได้ดังนี้

- ช่วงคะแนน 0–6 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ
- ช่วงคะแนน 7–12 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง
- ช่วงคะแนน 13–18 หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

การวิเคราะห์ผลการศึกษในส่วนของการทดสอบสมมติฐานได้ใช้สถิติ ANOVA (ค่า F-test) ในการเปรียบเทียบผลการศึกษา แล้วนำเสนอโดยการพรรณนา

4. ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของกิจการอยู่ช่อมรณงค์ของสำหรับแบบสอบถามในโดยเรียงลำดับตามการพบปัญหา และมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักได้ดังนี้

ระดับของการพบปัญหา	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ค่าเฉลี่ยที่ได้นำมาแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.5-5.0	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.5-4.49	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.5-3.49	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.5-1.49	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.0-0.49	หมายถึง น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ทดสอบในการวิเคราะห์คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) มีค่าเป็นร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า f-test

5. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีในการปฏิบัติตามกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร และปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ช่อมรณงค์สำหรับแบบสอบถามในโดยเรียงลำดับตามการพบปัญหา และมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักได้ดังนี้

ระดับของการพบปัญหา	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

ค่าเฉลี่ยที่ได้นำมาแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.5-5.0	หมายถึง มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.5-4.49	หมายถึง มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.5-3.49	หมายถึง ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.5-1.49	หมายถึง น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.0-0.49	หมายถึง น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ทดสอบในการวิเคราะห์คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) มีค่าเป็นร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 การทำวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 82 ราย และเจ้าหน้าที่กำกับดูแลกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ จำนวน 10 ราย จากผลการวิจัยสามารถแยกแบบสอบถามเป็น 2 ชุด โดยผลการวิจัยสามารถนำเสนอเป็นส่วน ๆ ได้ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ที่มีเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์

**แบบสอบถามชุดที่ 1 ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์
ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1**

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษานี้ เกี่ยวข้องเรื่อง การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 แบบสอบถามชุดที่ 1 ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 82 ราย โดยทำการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่อง ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ประเภทผู้เสียภาษี ระยะเวลาในการประกอบกิจการ การจัดทำบัญชีและรายงานภาษี เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ กิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ที่ดำเนินกิจการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติ

หรือพ่อแม่ การบริหารงานในกิจการอุ้มชูมรดกแยกตามภาระหน้าที่ การเลือกซื้ออะไหล่ของ กิจการอุ้มชูมรดกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของมรดก

ระดับการศึกษา

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาค่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.70 และรองลงมา มีระดับ การศึกษาปริญญาตรี จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.30 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระดับ การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ (ตาราง 1)

ประเภทผู้เสียหาย

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับประเภทผู้เสียหายของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นประเภทผู้เสียหายบุคคลธรรมดา จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.20 รองลงมา เป็น ประเภทผู้เสียหายนิติบุคคล จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.80 แยกเป็นผู้เสียหายนิติบุคคลบริษัท จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.00 และผู้เสียหายนิติบุคคลห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 22 ราย คิด เป็นร้อยละ 26.80 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ระยะเวลาในการประกอบกิจการ

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการประกอบกิจการของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ ข้อมูลส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการประกอบกิจการมากกว่า 10 ปี จำนวน 52 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.40 รองลงมา มีระยะเวลาในการประกอบกิจการ มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.80 และมีระยะเวลาในการประกอบกิจการ มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.80 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระยะเวลาในการประกอบกิจการน้อยกว่า 1 ปี ตามลำดับ (ตาราง 1)

การจัดทำบัญชีและรายงานภาษี

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและรายงานภาษีของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ ข้อมูลส่วนใหญ่ มีการจัดทำบัญชีและรายงานภาษีดำเนินการ โดยเจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินงาน จำนวน

40 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.80 รองลงมา มีการจัดทำบัญชีและรายงานภาษีดำเนินการ โดยสำนักงานบัญชี เป็นผู้ดำเนินการ จำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 39.00 และผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่มีการจัดทำบัญชีและ รายงานภาษีดำเนินการ โดยพนักงานบัญชีของกิจการ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.20 ตามลำดับ (ตาราง 1)

เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการเคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.60 และรองลงมาผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมา ดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.40 ตามลำดับ (ตาราง 1)

กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่ ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่ได้มีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่ จำนวน 67 ราย คิดเป็นร้อยละ 81.70 และรองลงมาผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่มีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอด จากญาติหรือพ่อแม่ จำนวน 15 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.30 ตามลำดับ (ตาราง 1)

การบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่ ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีการบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตาม ภาระหน้าที่ จำนวน 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 84.10 และรองลงมาผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่ไม่มีการ บริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.90 ตามลำดับ (ตาราง 1)

การเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของ รถยนต์

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์ ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่ได้มีการเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์ จำนวน 71 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.60 และรองลงมาผู้ให้ข้อมูลส่วนน้อยที่มีการเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.40 ตามลำดับ (ตาราง 1)

ตาราง 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 82)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	67	81.70
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	15	18.30
ประเภทผู้เสียภาษี		
บุคคลธรรมดา	51	62.20
นิติบุคคล	31	37.80
บริษัท	9	11.00
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	22	26.80
ระยะเวลาในการประกอบกิจการ		
น้อยกว่า 1 ปี	-	-
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	8	9.80
มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	22	26.80
มากกว่า 10 ปี	52	63.40
การจัดทำบัญชีและรายงานภาษี		
ดำเนินการ โดยพนักงานบัญชีของกิจการ	10	12.20
สำนักงานบัญชีเป็นผู้ดำเนินการ	32	39.00
เจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินงาน	40	48.80
เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์		
ใช่	11	13.40
ไม่ใช่	71	86.60

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 82)	ร้อยละ
กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่		
ใช่	15	18.30
ไม่ใช่	67	81.70
การบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่		
ใช่	69	84.10
ไม่ใช่	13	15.90
การเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์		
ใช่	11	13.40
ไม่ใช่	71	86.60

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ผลจากการศึกษาสามารถวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ

ในการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.47 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานด้วยความสุภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.66 รองลงมา เมื่อมีปัญหาในด้านภาษีสามารถสอบถามเจ้าหน้าที่ได้ด้วยดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.65 และมีความรู้สึกเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มี

ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.52 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ในระดับปานกลาง คือ จากข้อ 6 คิดว่าไม่สมควรเปลี่ยนเพราะมีความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้ว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.46 รองลงมา เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของอุษ่มรณงค์เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.45 เห็นด้วยกับการมีกำหนดเวลาในการเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกำกับดูแลในแต่ละประเภท กิจการโดยมีกำหนดเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 และเมื่อมีความผิดพลาดเล็กน้อยเจ้าหน้าที่สามารถจะ ลุ่มอะหล่วยได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 2)

ตาราง 2 ทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุษ่มรณงค์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
1. เจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานด้วยความสุภาพ	3.66	.724	มาก
2. มีความรู้สึกเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่	3.52	.724	มาก
3. เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของอุ ษ่มรณงค์เป็นอย่างดี	3.45	.756	ปานกลาง
4. เมื่อมีความผิดพลาดเล็กน้อยเจ้าหน้าที่ สามารถจะลุ่มอะหล่วยได้	3.23	.775	ปานกลาง
5. เมื่อมีปัญหาในด้านภาษีสามารถสอบถาม เจ้าหน้าที่ได้ด้วยดี	3.65	.616	มาก
6. เห็นด้วยกับการมีกำหนดเวลาในการเปลี่ยน เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกำกับดูแลในแต่ละ ประเภทกิจการ โดยมีกำหนดเวลา	3.30	.661	ปานกลาง
7. จากข้อ 6 คิดว่าไม่สมควรเปลี่ยนเพราะมีความ เข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้ว	3.46	.688	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.47	.706	ปานกลาง

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และด้านนโยบายรัฐบาล ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์และได้แปลผลการวิจัยแยกเป็นแต่ละปัจจัยดังนี้

ด้านเทคโนโลยี

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ด้านเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านเทคโนโลยี คือ ปัจจุบันกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ต้องแข่งขันในด้านเทคโนโลยีการให้บริการซึ่งเป็นการลงทุนสูง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.44 รองลงมา จากข้อ 1 การลงทุนในด้านเทคโนโลยีมีผลต่อผู้มาใช้บริการหรือรายได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.39 ปัจจุบันรถรุ่นใหม่จะมีระบบเทคโนโลยีที่มีรายละเอียดมากขึ้นจึงส่งผลให้ผู้ให้บริการไปใช้บริการของศูนย์แต่ละยี่ห้อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.91 ปัญหาส่วนใหญ่อันเกิดจากแรงงานเมื่อมีความชำนาญมากขึ้นจะขอขึ้นค่าจ้างแรงงานหรือย้ายไปที่อื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.76 และผู้ประกอบการอุ้มอภรณ์ยนต์จะต้องเข้ารับการอบรมในด้านเทคนิคเครื่องยนต์ต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายและรายได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.50 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 3)

ตาราง 3 ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเทคโนโลยี

ด้านเทคโนโลยี	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ปัจจุบันกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ต้องแข่งขันในด้านเทคโนโลยีการให้บริการซึ่งเป็นการลงทุนสูง	4.44	.547	มาก
2. จากข้อ 1 การลงทุนในด้านเทคโนโลยีมีผลต่อผู้มาใช้บริการหรือรายได้	4.39	.583	มาก
3. ผู้ประกอบกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์จะต้องเข้ารับการอบรมในด้านเทคนิคเครื่องยนต์ต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายและรายได้	3.50	.758	มาก
4. ปัญหาส่วนใหญ่อันเกิดจากแรงงานเมื่อมีความชำนาญมากขึ้นจะขอขึ้นค่าจ้างแรงงานหรือย้ายไปที่อื่น	3.76	.794	มาก
5. ปัจจุบันรถยนต์รุ่นใหม่จะมีระบบเทคโนโลยีที่มีรายละเอียดมากขึ้นจึงส่งผลให้ผู้ให้บริการไปใช้บริการของศูนย์แต่ละยี่ห้อ	3.91	.834	มาก
รวมเฉลี่ย	4.00	.703	มาก

ด้านเศรษฐกิจ

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.39 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านเศรษฐกิจ ในระดับมาก คือ ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีผลต่อรายได้ของกิจการ คือ ถ้ารถยนต์มีปัญหาเพียงเล็กน้อย ก็จะไม่มาใช้บริการเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของรถ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.52 และรองลงมา ภาวะการแข่งขันในปัจจุบันทำให้ราคารถยนต์ถูกลงส่งผลต่อรายได้ของกิจการ(ส่วนใหญ่จะไม่ซื้อรถมือสอง) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.50 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านเศรษฐกิจ ในระดับปานกลาง คือ การเพิ่มค่าบริการมิได้แปรผันต่อรายได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.15 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 4)

ตาราง 4 ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. ภาวะการแข่งขันในปัจจุบันทำให้ราคารถยนต์ถูกลงส่งผลต่อรายได้ของกิจการ(ส่วนใหญ่จะไม่ซื้อรถมือสอง)	3.50	.790	มาก
2. การเพิ่มค่าบริการมิได้แปรผันต่อรายได้	3.15	.650	ปานกลาง
3. ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีผลต่อรายได้ของกิจการคือ ถ้ารถยนต์มีปัญหาเพียงเล็กน้อย ก็จะไม่มาใช้บริการเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของรถ	3.52	.864	มาก
รวมเฉลี่ย	3.39	.768	ปานกลาง

ด้านนโยบายรัฐบาล

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ ด้านนโยบายรัฐบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.15 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านนโยบายรัฐบาล ในระดับมาก คือ ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จากค่าจ้างแรงงานที่รัฐบาลกำหนดนโยบายของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.93 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านนโยบายรัฐบาล ในระดับปานกลาง คือ ถ้าไม่ได้รับประโยชน์จากข้อ 4 ต้องหาแหล่งเงินทุนภายนอก (อัตราดอกเบี้ยสูง) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.28 จากข้อ 4 ถ้าได้รับประโยชน์ สถาบันการเงินอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 มีความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มได้เป็นไปตามข้อเท็จจริงแห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ จัดเก็บตามนโยบายของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 การที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน SME ได้รับประโยชน์จากนโยบายนี้เพียงใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 เห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีขายลบภาษีซื้อในข้อเท็จจริงมีการกำหนดขั้นต่ำโดยอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุก 2 ปี) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.82 และเห็นด้วยกับนโยบายที่รัฐบาลจะใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็น 10 เปอร์เซ็นต์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.71 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 5)

ตาราง 5 ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านนโยบายรัฐบาล

ด้านนโยบายรัฐบาล	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. เห็นด้วยกับนโยบายที่รัฐบาลจะใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เป็น 10 เปอร์เซ็นต์	2.71	1.170	ปานกลาง
2. ท่านเห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม(ภาษีขายลบภาษีซื้อในข้อเท็จจริงมีการกำหนดขั้นต่ำโดยอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุก 2 ปี)	2.82	1.113	ปานกลาง
3. การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มมีได้เป็นไปตามข้อเท็จจริงแห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ จัดเก็บตามนโยบายของรัฐบาล	3.11	.903	ปานกลาง
4. การที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน SME ได้รับประโยชน์จากนโยบายนี้เพียงใด	3.00	.956	ปานกลาง
5. จากข้อ 4 ถ้าได้รับประโยชน์ สถาบันการเงินอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี	3.23	1.010	ปานกลาง
6. ถ้าไม่ได้รับประโยชน์จากข้อ 4 ต้องหาแหล่งเงินทุนภายนอก(อัตราดอกเบี้ยสูง)	3.28	1.092	ปานกลาง
7. ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จากค่าจ้างแรงงานที่รัฐบาลกำหนดนโยบายของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	3.93	.766	มาก
รวมเฉลี่ย	3.15	1.001	ปานกลาง

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ได้แก่ ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ปัญหาการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ และได้แปลผลการวิจัยแยกเป็นแต่ละปัจจัยดังนี้

ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกองค์ประกอบย่อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.97 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อย ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม คือ การปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบภาษีมูลค่าเพิ่มมีรายละเอียดมากเกินไปที่จะปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 รองลงมา การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มทางปฏิบัติ ท่านจะไม่ขอคืน เนื่องจากเกรงว่าเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบย้อนหลังกว่าเดือนที่ท่านขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 การกำหนดรายละเอียดของใบกำกับภาษีซื้อและภาษีขายมีรายละเอียดมากเกินไป เช่น การลงนามของผู้เงินไม่สามารถลงแทนกันได้ต้องจัดทำเป็นหนังสือมอบอำนาจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 จากข้อ 1 จำเป็นต้องจ้างสำนักงานบัญชีเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.82 และการกรอกแบบ ภ.พ. 30 ไม่ทราบว่าใบกำกับภาษีซื้อถูกต้องหรือไม่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.71 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 6)

ตาราง 6 ปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. การกรอกแบบ ภ.พ. 30 ไม่ทราบว่าใบกำกับภาษีซื้อถูกต้องหรือไม่	2.71	1.170	ปานกลาง
2. จากข้อ 1 จำเป็นต้องจ้างสำนักงานบัญชีเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย	2.82	1.113	ปานกลาง
3. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มทางปฏิบัติ ท่านจะไม่ขอคืน เนื่องจากเกรงว่าเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบย้อนหลังกว่าเดือนที่ท่านขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม	3.11	.903	ปานกลาง
4. การกำหนดรายละเอียดของใบกำกับภาษีซื้อและภาษีขายมีรายละเอียดมากเกินไป เช่น การลงนามของผู้รับเงินไม่สามารถลงแทนกันได้ต้องจัดทำเป็นหนังสือมอบอำนาจ	3.00	.956	ปานกลาง
5. การปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบภาษีมูลค่าเพิ่มมีรายละเอียดมากเกินไปกว่าที่จะปฏิบัติได้	3.23	1.010	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.97	1.030	ปานกลาง

ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล รัษฎากร

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.30 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อย ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับมาก คือ การเข้าใจกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มต้องได้รับการอบรมโดยตรง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.55 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับปานกลาง คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มมีการเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติบ่อยครั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.46 ท่านมีปัญหาข้อกฎหมายกับเจ้าหน้าที่สรรพากรถึงแม้จะมีการจ้างสำนักงานบัญชีแล้วก็ตาม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.30 การค้นคว้าข้ออธิบาย ตามประมวลรัษฎากรไม่สามารถค้นคว้าได้อย่างกฎหมายทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายปกครอง เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.29 การศึกษาข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยตนเองไม่สามารถเข้าใจได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.11 และจากปัญหาข้อกฎหมายที่เข้าใจยาก จำเป็นต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการจ้างสำนักงานบัญชี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.10 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 7)

ตาราง 7 ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการตีความ และการบังคับใช้ข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกฎหมาย ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
1. การเข้าใจกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มต้องได้รับการ อบรมโดยตรง	3.55	.669	มาก
2. การศึกษาข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยตนเอง ไม่สามารถเข้าใจได้	3.11	.801	ปานกลาง
3. การค้นคว้าข้ออธิบาย ตามประมวลรัษฎากรไม่ สามารถค้นคว้าได้อย่างกฎหมายทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายปกครอง เป็นต้น	3.29	.728	ปานกลาง
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีการเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติ บ่อยครั้ง	3.46	.740	ปานกลาง
5. ปัญหาข้อกฎหมายที่เข้าใจยาก จำเป็นต้องจ้าง สำนักงานบัญชีเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายของกิจการ	3.10	.780	ปานกลาง
6. ท่านมีปัญหาข้อกฎหมายกับเจ้าหน้าที่สรรพากร ถึงแม้จะมีการจ้างสำนักงานบัญชีแล้วก็ตาม	3.30	.842	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.30	.760	ปานกลาง

ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์รัตน์ ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.22 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่ควรปรับปรุงทัศนคติที่ดีต่อผู้เสียภาษีมิใช่ผู้เสียภาษีจะต้องมีความผิดเสมอไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.73 รองลงมา กรมสรรพากรต้องให้ความสำคัญในการร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มากกว่าปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.61 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในระดับปานกลาง คือ จากข้อ 6 ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้เลย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.37 รองลงมา การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความรู้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ต้องหาทางจับผิด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.32 ปัญหา ใบกำกับภาษีซื้อที่ไม่ถูกต้องและมีจำนวนเงินเพียงเล็กน้อยเจ้าหน้าที่ไม่ด้อยที่ด้อยอาศัยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20 ปัญหาค่าใช้จ่ายค่าจ้างแรงงานที่จ่ายจริงแต่ต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดเจ้าหน้าที่ไม่รับฟัง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.00 ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.99 เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ ใช้คำพูดลักษณะไม่กันเองหรือไม่สุภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.90 และการตอบปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายภาษีเจ้าหน้าที่จะให้คำตอบซ้ำหรือไม่ให้เลย (แม้แต่มีการทวงถาม) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.85 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 8)

ตาราง 8 ปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการกำกับดูแล
ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้สีกว่า เจ้าหน้าที่ต้องหาทางจับผิด	3.32	.683	ปานกลาง
2. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ ใช้คำพูดลักษณะไม่กันเอง หรือไม่สุภาพ	2.90	.840	ปานกลาง
3. การตอบปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายภาษีเจ้าหน้าที่ จะให้คำตอบซ้ำหรือไม่ให้เลย (แม้แต่มีการทวง ถาม)	2.85	.788	ปานกลาง
4. ปัญหาค่าใช้จ่ายค่าจ้างแรงงานที่จ่ายจริงแต่ต่ำกว่า ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดเจ้าหน้าที่ ไม่รับฟัง	3.00	.754	ปานกลาง
5. ปัญหาใบกำกับภาษีซื้อที่ไม่ถูกต้องและมีจำนวน เงินเพียงเล็กน้อยเจ้าหน้าที่ไม่ถ้อยที่ถ้อยอาศัย	3.20	.895	ปานกลาง
6. เจ้าหน้าที่ควรปรับปรุงทัศนคติที่ดีต่อผู้เสียภาษี มิใช่ผู้เสียภาษีจะต้องมีความผิดเสมอไป	3.73	.817	มาก
7. จากข้อ 6 ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถ จะเกิดขึ้นได้เลย	3.37	.910	ปานกลาง
8. ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่	2.99	.882	ปานกลาง
9. กรมสรรพากรต้องให้ความสำคัญในการ ร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มากกว่า ปัจจุบัน	3.61	.662	มาก
รวมเฉลี่ย	3.22	.803	ปานกลาง

ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีความเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.18 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ในระดับมาก คือ การเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติเจ้าหน้าที่ที่มิกำกับดูแลควรแจ่งเป็นหนังสือให้ทราบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.87 รองลงมา ควรมีการจัดอบรมแนวปฏิบัติภาษีมูลค่าเพิ่มทุกครั้งที่มีข้อปฏิบัติหรือข้อกฎหมายเปลี่ยนแปลง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.70 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ในระดับปานกลาง คือ ไม่ได้ได้รับความรู้จากสื่อใดๆ จากการเผยแพร่ความรู้ภาษีมูลค่าเพิ่ม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 รองลงมา ใช้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร เวลาที่มีปัญหา ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ ปัญหาใด เกี่ยวกับภาษี มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.74 และใช้บริการ call center ของกรมสรรพากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.39 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 9)

ตาราง 9 ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น
1. ไม่ได้ได้รับความรู้จากสื่อใดๆ จากการเผยแพร่ความรู้ภาษีมูลค่าเพิ่ม	3.22	1.133	ปานกลาง
2. การเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติเจ้าหน้าที่ที่มิกำกับดูแลควรแจ่งเป็นหนังสือให้ทราบ	3.87	.991	มาก
3. ควรมีการจัดอบรมแนวปฏิบัติภาษีมูลค่าเพิ่มทุกครั้งที่มีข้อปฏิบัติหรือข้อกฎหมายเปลี่ยนแปลง	3.70	.765	มาก
4. ใช้บริการ call center ของกรมสรรพากร	2.39	.843	ปานกลาง
5. ใช้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร เวลาที่มีปัญหา ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ ปัญหาใด เกี่ยวกับภาษี	2.74	.953	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.18	.937	ปานกลาง

แบบสอบถามชุดที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

โดยผลการวิจัยประกอบด้วยส่วนต่างๆและสามารถนำเสนอเป็นส่วน ๆ ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มอภรณ์ของเจ้าหน้าที่

ผู้ปฏิบัติ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์

แบบสอบถามชุดที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเขตท้องที่สำนักงาน สรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาครั้งนี้ เกี่ยวกับเรื่อง การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 แบบสอบถามชุดที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย โดยทำการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคล ในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม ระยะเวลาในการทำงาน มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มอภรณ์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มอภรณ์ ศึกษากิจการอุ้มอภรณ์ด้วยตนเองจาก การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอุ้มอภรณ์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่น รู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ ถ้าเลือกได้อยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอุ้มอภรณ์)

เพศ

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับเพศของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 8 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 80.00 และรองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

อายุ

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับอายุของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 45 ปี จำนวน 4 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 40.00 และรองลงมา มีน้อยกว่า 35 ปี มีอายุอยู่ระหว่าง 35 – 40 ปี และมีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน จำนวน 2 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

ระดับการศึกษา

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน จำนวน 5 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 50.00 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ (ตาราง 10)

สาขาวิชาที่จบการศึกษา

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับสาขาวิชาที่จบการศึกษาของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ จบการศึกษา สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 9 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 90.00 และรองลงมา จบการศึกษา สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 1 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 10.00 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระดับสาขาวิชาการเงินการธนาคาร ตามลำดับ (ตาราง 10)

ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีตำแหน่งเป็นนักตรวจสอบภาษี จำนวน 7 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 70.00 และรองลงมา มีตำแหน่งเป็นนักวิชาการสรรพากร จำนวน 3 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 30.00 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระดับเจ้าหน้าที่สรรพากร ตามลำดับ (ตาราง 10)

ระยะเวลาในการทำงาน

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการทำงานของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 8 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 80.00 และรองลงมา มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี จำนวน 2 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระดับน้อยกว่า 1 ปีและมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี ตามลำดับ (ตาราง 10)

ความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแลของผู้ให้ข้อมูล พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล จำนวน 6 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 60.00 และรองลงมา ไม่มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล จำนวน 4 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับเคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ไม่เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 8 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 80.00 และรองลงมา เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จำนวน 2 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 20.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

ศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจาก

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจากของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจากระบบ Intranet ของสำนักงาน จำนวน 8 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 80.00 และรองลงมา ศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจากหนังสือต่าง ๆ จำนวน 2 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 20.00 และไม่มีผู้ที่เลือกตอบแบบสอบถามที่ระดับเว็บไซต์ หน่วยงานภายนอก ตามลำดับ (ตาราง 10)

การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ช่อมรณณต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ มากกว่ากิจการประเภทอื่น

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ช่อมรณณต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่นของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ช่อมรณณต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการ ประเภทอื่น จำนวน 6 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 60.00 และรองลงมา การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับ ดูแลกิจการอยู่ช่อมรณณต์ ไม่จำเป็นต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่น จำนวน 4 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

รู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ของผู้ให้ ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีความรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ จำนวน 9 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 90.00 และรองลงมา มีความรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ จำนวน 1 หรือคิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

ถ้าเลือกได้อยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ช่อมรณณต์)

จากผลการศึกษาเกี่ยวกับถ้าเลือกได้อยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่ กิจการอยู่ช่อมรณณต์) ของผู้ให้ข้อมูล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ถ้าเลือกได้อยากเปลี่ยนงานไป ปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ช่อมรณณต์) จำนวน 6 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 60.00 และ รองลงมา ถ้าเลือกได้ไม่ยอมเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ช่อมรณณต์) จำนวน 4 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 40.00 ตามลำดับ (ตาราง 10)

ตาราง 10 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 10)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	2	20.00
หญิง	8	80.00
อายุ		
น้อยกว่า 35 ปี	2	20.00
35 – 40 ปี	2	20.00
41 – 45 ปี	4	40.00
46 ปีขึ้นไป	2	20.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
ปริญญาตรี	5	50.00
สูงกว่าปริญญาตรี	5	50.00
สาขาวิชาที่จบการศึกษา		
สาขาวิชาการบัญชี	9	90.00
สาขาวิชาการจัดการ	1	10.00
สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	-	-
ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม		
นักตรวจสอบภาษี	7	70.00
นักวิชาการสรรพากร	3	30.00
เจ้าหน้าที่สรรพากร	-	-
ระยะเวลาในการทำงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	-	-
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	-	-
มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	2	20.00
มากกว่า 10 ปี	8	80.00

ตาราง 10 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n = 10)	ร้อยละ
ความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล		
รู้	6	60.00
ไม่รู้	4	40.00
เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์		
เคย	2	20.00
ไม่เคย	8	80.00
ศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจาก		
ระบบ Intranet ของสำนักงาน	8	80.00
เว็บไซต์ หน่วยงานภายนอก	-	-
หนังสือต่าง ๆ	2	20.00
การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่น		
ใช่	6	60.00
ไม่ใช่	4	40.00
รู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้		
ใช่	9	90.00
ไม่ใช่	1	10.00
ถ้าเลือกได้อยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์)		
ใช่	6	60.00
ไม่ใช่	4	40.00

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานผลจากการศึกษาสามารถวิเคราะห์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้ตรวจสอบว่าใบกำกับภาษีซื้อนั้นนำมาใช้ในการประกอบกิจการจริง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ผู้ประกอบการใช้สถานประกอบการพักอาศัย ต้องแยกรายจ่ายส่วนตัวออกจากรายจ่ายของกิจการ หากไม่สามารถแยกได้ชัดเจนต้องเฉลี่ยเฉพาะส่วนที่เป็นของกิจการ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการที่มีรายได้จากการขายสินค้าอะไหล่ด้วยกิจการต้องมีการจัดทำบัญชีคุมการเบิกจ่ายสินค้าอะไหล่ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การนับจำนวนรถยนต์เข้าตรวจสอบสภาพกิจการ เมื่อได้ข้อเท็จจริงดังกล่าวให้เปรียบเทียบกับใบว่าจ้างซ่อมว่าแตกต่างกันเพียงไร การเปรียบเทียบนี้จะทำให้เจ้าของกิจการยอมรับการตรวจสอบด้านรายได้ง่ายขึ้น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่เป็นศูนย์บริการ เช่น ศูนย์บริการฮอนด้า ศูนย์บริการโตโยต้า ศูนย์บริการนิสสัน ฯลฯ จะมีเครื่องมือทันสมัยมากกว่ากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป เป็นการบริการครบวงจร เช่น ปะ หุ เคลือบสี ซ่อมหม้อน้ำ เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการส่วนมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จะไม่มีที่พักให้กับพนักงานของตนเองด้วย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การตรวจการซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ ให้ตรวจสอบขอซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ โดยเปรียบเทียบกับขอคราบริบและสินค้าคงเหลือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า การจ่ายค่าจ้างแรงงานอาจพบว่าค่าจ้างแรงงานในบัญชีลงไว้ต่ำหรือสูงกว่าที่จ่ายจริงมากควรใช้ค่าจ้างที่แท้จริงที่สนับสนุนการเพิ่มรายได้ของกิจการ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า ค่าไฟฟ้า และค่าสีพ่น เป็นเครื่องชี้วัดปริมาณงานซ่อมได้อีกทางหนึ่ง ควรหาข้อมูลว่าซื้อสีจากที่ใด ปริมาณและราคาเท่าใด เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้กับรายได้ของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 90.00

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่เป็นศูนย์บริการ เช่น ศูนย์บริการฮอนด้า ศูนย์บริการโตโยต้า ศูนย์บริการนิสสัน ฯลฯ จะมีเครื่องมือทันสมัยมากกว่ากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการซ่อมรถยนต์ในประเภทหม้อน้ำ กลอนประตูจะแยกกิจการออกมาต่างหาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การคำนวณรายได้ของกิจการ ต้องพิจารณาจากงบจ้างแรงงานเป็นค่าใช้จ่ายหลัก และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า ความมั่นคงการดำเนิน

กิจการ สามารถเปรียบเทียบจากรายได้จากการให้บริการของกิจการ และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ในการซ่อมรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการ ซ่อมรถยนต์ ในประเภทหม้อน้ำ กลอนประตู่จะแยกกิจการออกมาต่างหาก จะเป็นกิจการขนาดเล็ก คือ มีรายรับไม่เกิน 2 ล้านบาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 70.00 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การใช้อะไหล่รถยนต์ ต่าง ๆ จะไม่มีการซื้ออะไหล่สำรอง เมื่อมีความจำเป็นจึงไปซื้อจาก ศูนย์บริการ คิดเป็นร้อยละ 60.00 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการการทำสีรถ มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จะจ้างแรงงานเป็นการเหมา คือ มีได้มีลูกจ้างรับเงินเดือนของกิจการ ผู้ตอบ แบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า ปริมาณ และขนาดของห้องอบและพ่นสี มีจำนวนเท่าใด สามารถนำมาเปรียบเทียบกับรายได้ของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 50.00

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอู่ซ่อมรถยนต์ต้องใช้ พื้นที่อย่างน้อย 200 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 60.00

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
กิจการอุ้มรณงค์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มรณงค์ รณงค์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
1. กิจการอุ้มรณงค์ที่เป็นศูนย์บริการ เช่น ศูนย์บริการฮอนด้าศูนย์บริการโตโยต้า ศูนย์บริการนิสสัน ฯลฯ จะมีเครื่องมือ ทันสมัยมากกว่ากิจการอุ้มรณงค์ทั่วไป	8	80.00	2	20.00	100.00
2. จากข้อ 1 เป็นการบริการครบวงจร เช่น ปะ ผุ เคลือบสี ซ่อม หม้อน้ำ เป็นต้น	9	90.00	1	10.00	100.00
3. พื้นที่ของกิจการอุ้มรณงค์ต้องใช้พื้นที่ อย่างน้อย 200 ตารางวา	4	40.00	6	60.00	100.00
4. กิจการอุ้มรณงค์ ในประเภทหม้อน้ำ กลอนประตูจะแยกกิจการออกมาต่างหาก	8	80.00	2	20.00	100.00
5. กิจการตามข้อ 4 จะเป็นกิจการขนาดเล็ก คือ มีรายรับไม่เกิน 2 ล้านบาทต่อปี	7	70.00	3	30.00	100.00
6. กิจการการทำสีรถ มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จะจ้างแรงงานเป็นการเหมา คือ มีได้มี ถูกจ้างรับเงินเดือนของกิจการ	5	50.00	5	50.00	100.00
7. กิจการส่วนมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จะมีที่ พักให้กับพนักงานของตนเองด้วย	9	90.00	1	10.00	100.00
8. การใช้อะไหล่รณงค์ ต่าง ๆ จะไม่มีการ ซื้ออะไหล่สำรอง เมื่อมีความจำเป็นใช้จึง ไปซื้อจากศูนย์บริหารตามข้อ 1	6	60.00	4	40.00	100.00
9. การคำนวณรายได้ของกิจการ ต้องพิจารณา จากการจ้างแรงงานเป็นค่าใช้จ่ายหลัก	8	80.00	2	20.00	100.00

ตาราง 11 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อม รถยนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
10. ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้ตรวจสอบว่าใบกำกับภาษีซื้อนั้นนำมาใช้ ในการประกอบกิจการจริง	10	100.00	-	-	100.00
11. กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ผู้ประกอบการใช้ สถานประกอบการพักอาศัย ต้องแยก รายจ่ายส่วนตัวออกจากรายจ่ายของ กิจการหากไม่สามารถแยกได้ชัดเจนต้อง เฉลี่ยเฉพาะส่วนที่เป็นของกิจการ	10	100.00	-	-	100.00
12. กิจการที่มีรายได้จากการขายสินค้าอะไหล่ ด้วย กิจการต้องมีการจัดทำบัญชีคุมการ เบิกจ่ายสินค้าอะไหล่	10	100.00	-	-	100.00
13. การตรวจการซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ ให้ ตรวจสอบขอซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ โดยเปรียบเทียบกับขอรายรับและสินค้า คงเหลือ	9	90.00	1	10.00	100.00
14. ความมั่นคงการดำเนินกิจการ สามารถ เปรียบเทียบจากรายได้จากการให้บริการ ของกิจการ และอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ในการซ่อมรถยนต์	8	80.00	2	20.00	100.00
15. การนับจำนวนรถขณะเข้าตรวจสอบสภาพ กิจการ เมื่อได้ข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ เปรียบเทียบกับใบว่าจ้างซ่อมว่าแตกต่างกัน เพียงไร การเปรียบเทียบนี้จะทำให้ เจ้าของกิจการยอมรับการตรวจสอบด้าน รายได้ง่ายขึ้น	10	100.00	-	-	100.00

ตาราง 11 (ต่อ)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มชู รายนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล	เข้าใจ		ไม่เข้าใจ		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
16. การจ่ายค่าจ้างแรงงานอาจพบว่าค่าจ้าง แรงงานในบัญชีลงไว้ต่ำหรือสูงกว่าที่จ่าย จริงมากควรใช้ค่าจ้างที่แท้จริงที่ สนับสนุนการเพิ่มรายได้ของกิจการ	9	90.00	1	10.00	100.00
17. ค่าไฟฟ้า และค่าสีพัน เป็นเครื่องชี้วัด ปริมาณงานซ่อมได้อีกทางหนึ่ง ควรหา ข้อมูลว่าซื้อสีจากที่ใด ปริมาณและราคา เท่าใด เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้กับ รายได้ของกิจการ	9	90.00	1	10.00	100.00
18. ปริมาณ และขนาดของห้องอบและพ่นสี มีจำนวนเท่าใด สามารถนำมาเปรียบเทียบ กับรายได้ของกิจการ	5	50.00	5	50.00	100.00

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มชูรายนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

การศึกษานี้ ได้แบ่งคำตอบออกเป็น “เข้าใจ” ได้ข้อละ 1 คะแนน “ไม่เข้าใจ” ได้ข้อละ 0 คะแนน ประเด็นคำถามมีทั้งหมด 18 ข้อ ได้คำนวณระดับคะแนนของความรู้ความเข้าใจไว้ดังนี้

ช่วงคะแนน	0 – 6	หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ
ช่วงคะแนน	7 – 12	หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน	13 – 18	หมายถึง มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

จากตาราง 12 พบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแลมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มชูรายนต์ ในระดับสูง โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแลมีจำนวนมากถึงร้อยละ 80.00 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มชูรายนต์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญา จบการศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มีตำแหน่งเป็นนักตรวจสอบภาษี ระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มชูรายนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่

กำกับดูแล ไม่เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ และศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองผ่านระบบ Intranet ของสำนักงาน

ตาราง 12 ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ลักษณะส่วนบุคคล	ระดับความรู้ความเข้าใจ						รวม
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ							
- ชาย	2	20.00	-	-	-	-	2
- หญิง	6	60.00	2	20.00	-	-	8
ระดับการศึกษา							
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-	-
- ปริญญาตรี	3	30.00	2	20.00	-	-	5
- สูงกว่าปริญญา	5	50.00	-	-	-	-	5
สาขาวิชาที่จบการศึกษา							
- สาขาวิชาการบัญชี	7	70.00	2	20.00	-	-	9
- สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	1	10.00	-	-	-	-	1
- สาขาวิชาการจัดการ	-	-	-	-	-	-	-
ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม							
- นักตรวจสอบภาษี	5	50.00	2	20.00	-	-	7
- นักวิชาการสรรพากร	3	30.00	-	-	-	-	3
- เจ้าหน้าที่สรรพากร	-	-	-	-	-	-	-

ตาราง 12 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	ระดับความรู้ความเข้าใจ						รวม
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ระยะเวลาในการทำงาน							
- น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	-	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	1	10.00	1	10.00	-	-	2
- มากกว่า 10 ปี	7	70.00	1	10.00	-	-	8
ความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล							
- รู้	6	60.00	-	-	-	-	6
- ไม่รู้	2	20.00	2	20.00	-	-	4
ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์							
- เคย	2	20.00	-	-	-	-	2
- ไม่เคย	6	60.00	2	20.00	-	-	8
ศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเอง							
- ระบบ Intranet ของสำนักงาน	7	70.00	1	10.00	-	-	8
- เว็บไซต์ หน่วยงานภายนอก	-	-	-	-	-	-	-
- หนังสือต่างๆ	1	10.00	1	10.00	-	-	2

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับผู้ปฏิบัติงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ได้แก่ ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร และปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์และได้แปลผลการวิจัยแยกเป็นแต่ละปัจจัยดังนี้

ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.28 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหา ด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับมาก คือ การหารือข้อกฎหมายกรมสรรพากร จะมีการประมวลคำตอบแยกตามประเภทกิจการหรือ ตามมาตรา แห่ง ประมวลรัษฎากร มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 และรองลงมา ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 3 จะหารือ กับ บุคคลกรภายในองค์กรหรือผู้บังคับบัญชา ตามลำดับต่อไป มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.00 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านข้อกฎหมาย ภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาส่วนใหญ่ (มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์) จากใบกำกับภาษีซื้อไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.10 รองลงมา การหารือข้อกฎหมาย ได้รับคำตอบช้า หรือไม่ตอบเลย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.90 และเมื่อมีปัญหาข้อกฎหมาย มีความยาก ซับซ้อน ในการค้นคว้า และเมื่อเกิดปัญหาในข้อกฎหมาย หารือกับนิติกรในหน่วยงานเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย ที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.70 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 13)

ตาราง 13 ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามประมวลรัษฎากร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการพบ ปัญหา
1. เมื่อมีปัญหาข้อกฎหมาย มีความยาก ซับซ้อนในการค้นคว้า	2.70	.949	ปานกลาง
2. การหารือข้อกฎหมายได้รับคำตอบช้า หรือไม่ตอบเลย	2.90	.994	ปานกลาง
3. เมื่อเกิดปัญหาในข้อกฎหมาย หารือกับนิติกร ในหน่วยงานเป็นอันดับแรก	2.70	1.567	ปานกลาง
4. ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 3 จะหารือ กับ บุคคลกร ภายในองค์กรหรือผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ต่อไป	4.00	.667	มาก
5. การหารือข้อกฎหมายกรมควรจะมีการประมวล คำตอบแยกตามประเภทกิจการหรือ ตามมาร ตราแห่ง ประมวลรัษฎากร	4.30	.675	มาก
6. ปัญหาส่วนใหญ่ (มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์) จาก ใบกำกับภาษีซื้อไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์	3.10	1.101	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.28	0.992	ปานกลาง

ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการรถเช่ารถยนต์ ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46 ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ในระดับมาก คือ ผู้ประกอบการจะให้ข้อมูลทางด้านรายได้และรายจ่ายไม่เป็นจริง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.30 รองลงมา การปฏิบัติหน้าที่ในประเภทกิจการนำประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้เป็นอย่างมาก(ต้องเคยใช้รถ รถเสีย ต้องซ่อมเป็นต้น) มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.80 จากข้อ 2 จึงส่งผลให้ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.50 การไปตรวจกิจการครั้งแรกส่วนใหญ่จะแจ้งว่า เจ้าของกิจการไม่อยู่ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.20 และการใช้พาหนะราชการเพื่อไปตรวจ ณ กิจการรถเช่ารถยนต์หน่วยงานจัดให้ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.50 ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย (ตาราง 14)

ตาราง 14 ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการพบปัญหา
1. การใช้พาหนะราชการเพื่อไปตรวจ ณ กิจการรถเช่ารถยนต์หน่วยงานจัดให้ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด	2.50	.972	ปานกลาง
2. การไปตรวจกิจการครั้งแรกส่วนใหญ่จะแจ้งว่า เจ้าของกิจการไม่อยู่	3.20	1.317	ปานกลาง
3. จากข้อ 2 จึงส่งผลให้ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่	3.50	1.080	มาก
4. ผู้ประกอบการจะให้ข้อมูลทางด้านรายได้และรายจ่ายไม่เป็นจริง	4.30	.823	มาก
5. การปฏิบัติงานประเภทกิจการรถเช่ารถยนต์ต้องนำประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้เป็นอย่างมาก (ต้องเคยใช้รถ รถเสีย ต้องซ่อมเป็นต้น)	3.80	.632	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.46	.960	ปานกลาง

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ไม่แตกต่างกันตามเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ และการศึกษากิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ด้วยตนเอง

การทดสอบสมมติฐานในประเด็นที่กำหนด จึงใช้ค่า F-test ทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 15 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแล พบว่า เพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ และการศึกษากิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ด้วยตนเอง ไม่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแล โดยไม่ว่าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแลนั้นเป็นเพศชายหรือหญิง ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี สาขาวิชาที่จบการศึกษาสาขาวิชาการบัญชีหรือสาขาวิชาการเงินการธนาคาร ตำแหน่งงานนักตรวจสอบภาษีหรือนักวิชาการสรรพากร ระยะเวลาในการทำงาน มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี หรือมากกว่า 10 ปี มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล หรือไม่มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์หรือไม่เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ และการศึกษากิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ด้วยตนเองผ่านระบบ Intranet ของสำนักงานหรือหนังสือต่างๆ ก็ไม่ได้ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ทางตรงเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด เนื่องจาก ค่า sig. มีค่ามากกว่า 0.05

จากสมมติฐานของการศึกษาที่กำหนดไว้ว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ ไม่แตกต่างกันตามเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ และการศึกษากิจการอุ้มฉ้อมรณงค์ด้วยตนเอง ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานของการศึกษาข้อนี้

ตาราง 15 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอู่ซ่อมรถยนต์
ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F-test	df	sig
เพศ						
- ชาย	2	14.00	1.414	.007	1	.936
- หญิง	8	13.88	1.960			
ระดับการศึกษา						
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-	-			
- ปริญญาตรี	5	13.20	1.789	1.633	1	.237
- สูงกว่าปริญญา	5	14.60	1.673			
สาขาวิชาที่จบการศึกษา						
- สาขาวิชาการบัญชี	9	14.00	1.870	.257	1	.626
- สาขาวิชาการเงินการธนาคาร	1	13.00	1.790			
- สาขาวิชาการจัดการ	-	-	-			
ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม						
- นักตรวจสอบภาษี	7	13.71	2.059	.229	1	.645
- นักวิชาการสรรพากร	3	14.33	1.155			
- เจ้าหน้าที่สรรพากร	-	-	-			
ระยะเวลาในการทำงาน						
- น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	-	-	-	-	-	-
- มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	2	13.50	2.121	.112	1	.746
- มากกว่า 10 ปี	8	14.00	1.852			
ความรู้เบื้องต้นในกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล						
- ใช่	6	14.33	1.633	.864	1	.380
- ไม่รู้	4	13.25	2.062			
ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอู่ซ่อมรถยนต์						
- เคย	2	13.00	2.000	.603	1	.460
- ไม่เคย	8	14.13	1.959			

ตาราง 15 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F-test	df	sig
ศึกษาถึงการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเอง						
- ระบบ Intranet ของสำนักงาน	8	14.00	1.852	.112	1	.746
- เว็บไซต์ หน่วยงานภายนอก	-	-	-			
- หนังสือต่างๆ	2	13.50	2.121			

สมมติฐานที่ 2 ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ มีทัศนคติต่อบุคคลากรของกรมสรรพากร ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ

การทดสอบสมมติฐานในประเด็นที่กำหนด จึงใช้ค่า F-test ทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 16 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้านทัศนคติ พบว่า ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ไม่มีผลต่อด้านทัศนคติ โดยไม่ว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น จะมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือปริญญาตรี ประเภทของผู้เสียภาษีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และระยะเวลาในการประกอบกิจการมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ก็ไม่ได้ทำให้ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น มีด้านทัศนคติ เพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด เนื่องจาก ค่า sig. มีค่ามากกว่า 0.05

จากสมมติฐานของการศึกษาที่กำหนดไว้ว่า ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ มีทัศนคติต่อบุคคลากรของกรมสรรพากร ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานของการศึกษาข้อนี้

ตาราง 16 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้านทัศนคติ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F-test	df	sig
ระดับการศึกษา						
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	67	3.39	.491	.308	1	.580
- ปริญญาตรี	15	3.47	.516			
- สูงกว่าปริญญา	-	-	-	-		
ประเภทของผู้เสียภาษี						
- บุคคลธรรมดา	51	3.37	.488	.492	1	.485
- นิติบุคคล	31	3.47	.506			
ระยะเวลาในการประกอบกิจการ						
- น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-	-		
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	8	3.50	.535	.420	2	.659
- มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	22	3.45	.510			
- มากกว่า 10 ปี	52	3.37	.489			

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ

การทดสอบสมมติฐานในประเด็นที่กำหนด จึงใช้ค่า F-test ทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 17 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี พบว่า ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ไม่มีผลต่อปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี พบว่า โดยไม่ว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น จะมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือปริญญาตรี ประเภทของผู้เสียภาษี บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และระยะเวลาในการประกอบกิจการมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ก็ไม่ได้ทำให้ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น มีระดับความคิดเห็น เพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด เนื่องจาก ค่า sig. มีค่ามากกว่า 0.05

จากสมมติฐานของการศึกษาที่กำหนดไว้ว่า ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานของการศึกษาข้อนี้

ตาราง 17 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F-test	df	sig
ระดับการศึกษา						
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	67	3.96	.467	3.281	1	.074
- ปริญญาตรี	15	4.20	.501			
- สูงกว่าปริญญา	-	-	-			
ประเภทของผู้เสียภาษี						
- บุคคลธรรมดา	51	3.98	.496	.143	1	.707
- นิติบุคคล	31	4.03	.458			
ระยะเวลาในการประกอบกิจการ						
- น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-	.286	2	.752
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	8	3.90	.428			
- มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	22	3.97	.387			
- มากกว่า 10 ปี	52	4.03	.525			

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ

การทดสอบสมมติฐานในประเด็นที่กำหนด จึงใช้ค่า F-test ทดสอบสมมติฐานครั้งนี้ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 18 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ พบว่า ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันที่ประเภทของผู้เสียภาษี เนื่องจาก ค่า sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 กล่าวคือ ประเภทของ

ผู้เสียภาษีบุคคลธรรมดา มีระดับความคิดเห็นที่แตกต่างจากประเภทของผู้เสียนิติบุคคล ส่วนระดับการศึกษา และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ไม่มีผลต่อปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ โดยไม่ว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น จะมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีหรือปริญญาตรี และระยะเวลาในการประกอบกิจการมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ก็ไม่ได้ทำให้ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น มีระดับความคิดเห็นเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด เนื่องจาก ค่า sig. มีค่ามากกว่า 0.05

จากสมมติฐานของการศึกษาที่กำหนดไว้ว่า ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานของการศึกษาข้อนี้

ตาราง 18 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F-test	df	sig
ระดับการศึกษา						
- ต่ำกว่าปริญญาตรี	67	3.37	.575	.527	1	.470
- ปริญญาตรี	15	3.49	.616			
- สูงกว่าปริญญา	-	-	-			
ประเภทของผู้เสียภาษี						
- บุคคลธรรมดา	51	3.52	.448	7.619	1	.007
- นิติบุคคล	31	3.17	.703			
ระยะเวลาในการประกอบกิจการ						
- น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-	.439	2	.646
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	8	3.21	.502			
- มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	22	3.42	.601			
- มากกว่า 10 ปี	52	3.40	.588			

สมมติฐานที่ 5 ปัจจัยภายนอกด้านนโยบายรัฐบาลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการ
อยู่ซ่อมรถยนต์ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการ
ประกอบกิจการ

การทดสอบสมมติฐานในประเด็นที่กำหนด จึงใช้ค่า F-test ทดสอบสมมติฐานครั้งนี้
โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 19 การเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการ
อยู่ซ่อมรถยนต์ปัจจัยภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล พบว่า ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี
และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ไม่มีผลต่อปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี พบว่า โดยไม่
ว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น จะมีระดับการศึกษาดำกว่าปริญญาตรีหรือ
ปริญญาตรี ประเภทของผู้เสียภาษีบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล และระยะเวลาในการประกอบ
กิจการมากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี และมากกว่า 10 ปี ก็ไม่ได้ทำ
ให้ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์นั้น มีระดับความคิดเห็นเพิ่มขึ้นหรือลดลงแต่อย่างใด
เนื่องจาก ค่า sig. มีค่ามากกว่า 0.05

จากสมมติฐานของการศึกษาที่กำหนดไว้ว่า ปัจจัยภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล
ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสีย
ภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานของการศึกษาข้อนี้

ตาราง 19 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภิมรดยงค์ปัจจัย
ภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	F-test	df	sig
ระดับการศึกษา						
- คำกว่าปริญญาตรี	67	3.11	.575	1.886	1	.174
- ปริญญาตรี	15	3.34	.665			
- สูงกว่าปริญญา	-	-	-			
ประเภทของผู้เสียภาษี						
- บุคคลธรรมดา	51	3.24	.524	2.803	1	.098
- นิติบุคคล	31	3.01	.681			
ระยะเวลาในการประกอบกิจการ						
- น้อยกว่า 1 ปี	-	-	-			
- มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	8	2.89	.387	2.243	2	.099
- มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี	22	3.00	.542			
- มากกว่า 10 ปี	52	3.26	.623			

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอตามวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้ 1) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน 3) เพื่อศึกษาปัญหาที่พบในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 2 ชุด โดยแบบสอบถามชุดที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลผู้ประกอบการที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 82 ราย และแบบสอบถามชุดที่ 2 ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 10 ราย แล้วนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และได้ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

แบบสอบถามชุดที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เป็นประเภทผู้เสียภาษีบุคคลธรรมดา มีระยะเวลาในการประกอบกิจการมากกว่า 10 ปี มีการจัดทำบัญชีและรายงานภาษีดำเนินการโดยเจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินงาน ไม่เคยทำธุรกิจอื่นๆ ก่อนมาดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ ไม่ได้มีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่ มีการบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่ และไม่ได้มีการเลือกซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์เลือกซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ สรุปได้ดังนี้

ในการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานด้วยความสุภาพ ร่องลงมา เมื่อมีปัญหาในด้านภาษีสามารถสอบถามเจ้าหน้าที่ได้ด้วยดี และมีความรู้สึกเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ในระดับปานกลาง คือ จากข้อ 6 คิดว่าไม่สมควรเปลี่ยนเพราะมีความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้ว ร่องลงมา เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของอยู่ซ่อมรถยนต์เป็นอย่างดี เห็นด้วยกับการมีกำหนดเวลาในการเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกำกับดูแลในแต่ละประเภทกิจการ โดยมีกำหนดเวลา และเมื่อมีความผิดพลาดเล็กน้อยเจ้าหน้าที่สามารถอะลุ่มอะหล่วยได้ ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ และด้านนโยบายรัฐบาล สรุปได้ดังนี้

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเทคโนโลยี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบย่อย ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านเทคโนโลยี คือ ปัจจุบันกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ต้องแข่งขันในด้านเทคโนโลยีการให้บริการซึ่งเป็นการลงทุนสูง ร่องลงมา จากข้อ 1 การลงทุนในด้านเทคโนโลยีมีผลต่อผู้มาใช้บริการหรือรายได้ ปัจจุบันรถยนต์รุ่นใหม่จะมีระบบเทคโนโลยีที่มีรายละเอียดมากขึ้นจึงส่งผลให้ผู้ให้บริการไปใช้บริการของศูนย์แต่ละยี่ห้อ ปัญหาส่วนใหญ่อันเกิดจากแรงงานเมื่อมีความชำนาญมากขึ้นจะขอขึ้นค่าจ้างแรงงานหรือย้ายไปที่อื่น และผู้ประกอบการอยู่ซ่อมรถยนต์จะต้องเข้ารับการอบรมในด้านเทคนิคเครื่องยนต์ต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายและรายได้ ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเศรษฐกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านเศรษฐกิจ ในระดับมาก คือ ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีผลต่อรายได้ของกิจการคือ ถ้ารถยนต์มีปัญหาเพียงเล็กน้อย ก็จะไม่มาใช้บริการเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของรถ และรองลงมา ภาวะการแข่งขันในปัจจุบันการรถยนต์ถูกส่งผลกระทบต่อรายได้ของท่าน(ส่วนใหญ่จะไม่ซื้อรถมือสอง) ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านเศรษฐกิจ ในระดับปานกลาง คือ การเพิ่มค่าบริการมิได้แปรผันต่อรายได้ ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านนโยบายรัฐบาล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านนโยบายรัฐบาล ในระดับมาก คือ ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จากค่าจ้างแรงงานที่รัฐบาลกำหนดนโยบายของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยด้านนโยบายรัฐบาล ในระดับปานกลาง คือ ถ้าไม่ได้รับประโยชน์จากข้อ 4 ต้องหาแหล่งเงินทุนภายนอก(อัตราดอกเบี้ยสูง) จากข้อ 4 ถ้าได้รับประโยชน์สถาบันการเงินอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี มีความรู้เกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มมิได้เป็นไปตามข้อเท็จจริงแห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ จัดเก็บตามนโยบายของรัฐบาล การที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน SME ได้รับประโยชน์จากนโยบายนี้เพียงใด เห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภาษีขายลดภาษีซื้อในข้อเท็จจริงมีการกำหนดขั้นต่ำโดยอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุก 2 ปี) และเห็นด้วยกับนโยบายที่รัฐบาลจะใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อม

รถยนต์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ได้แก่ ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ปัญหาการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน สรุปได้ดังนี้

ปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทุกองค์ประกอบย่อย ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม คือ การปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบภาษีมูลค่าเพิ่ม มีรายละเอียดมากกว่าที่จะปฏิบัติได้ รองลงมา การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มทางปฏิบัติ ท่านจะไม่ขอคืน

กำหนดรายละเอียดของใบกำกับภาษีซื้อและภาษีขายมีรายละเอียดมากเกินไป เช่น การลงนามของผู้รับเงินไม่สามารถลงแทนกันได้ต้องจัดทำเป็นหนังสือมอบอำนาจ จากข้อ 1 จึงต้องจ้างสำนักงานบัญชีเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย และการกรอกแบบ ภ.พ. 30 ไม่ทราบว่าใบกำกับภาษีซื้อถูกต้องหรือไม่ ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับมาก คือ การเข้าใจกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มต้องได้รับการอบรมโดยตรง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับปานกลาง คือ ภาษีมูลค่าเพิ่มมีการเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติบ่อยครั้ง มีปัญหาข้อกำหนดเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่สรรพากร ถึงแม้จะมีการจ้างสำนักงานบัญชีแล้วก็ตาม การค้นคว้าข้ออธิบาย ตามประมวลรัษฎากรไม่สามารถค้นคว้าได้อย่างกฎหมายทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายปกครอง เป็นต้น การศึกษาข้อกำหนดภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยตนเองไม่สามารถเข้าใจได้ และปัญหาข้อกำหนดที่เข้าใจยากจำเป็นต้องจ้างสำนักงานบัญชี เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในระดับมาก คือ เจ้าหน้าที่ควรปรับปรุงทัศนคติที่ดีต่อผู้เสียภาษีมิใช่ผู้เสียภาษีจะต้องมีความผิดเสมอไป รองลงมา กรมสรรพากรต้องให้ความสำคัญในการรื้อเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มากกว่า ปัจจุบัน ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ในระดับปานกลาง คือ จากข้อ 6 ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้เลย รองลงมาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มีความรู้สึกว่าเป็นเจ้าหน้าที่ต้องหาทางจับผิด ปัญหาใบกำกับภาษีซื้อที่ไม่ถูกต้องและมีจำนวนเงินเพียงเล็กน้อยเจ้าหน้าที่ไม่ถ้อยที่ถ้อยอาศัย ปัญหาค่าใช้จ่ายค่าจ้างแรงงานที่จ่ายจริงแต่ต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดเจ้าหน้าที่ไม่รับฟัง ไม่ได้รับความเป็นธรรม ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ ใช้คำพูดลักษณะไม่กันเองหรือไม่สุภาพ และการตอบปัญหาเกี่ยวกับข้อกำหนดภาษีเจ้าหน้าที่จะให้คำตอบซ้ำหรือไม่ให้เลย (แม้แต่มีการทวงถาม) ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญใน

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญใน องค์ประกอบย่อยปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ในระดับมาก คือ การเปลี่ยนแปลงข้อ ปฏิบัติเจ้าหน้าที่ที่กำกับดูแลควรจะมีหนังสือให้ทราบ รองลงมา ควรมีการจัดอบรมแนวปฏิบัติ ภาษีมูลค่าเพิ่มทุกครั้งที่มีข้อปฏิบัติหรือข้อกฎหมายเปลี่ยนแปลง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อย ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน ในระดับปานกลาง คือ ไม่ได้รับความรู้จากสื่อใดๆ จาก การเผยแพร่ความรู้ภาษีมูลค่าเพิ่ม รองลงมา ใช้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร เวลาที่มีปัญหา ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ ปัญหาใด เกี่ยวกับภาษีและใช้บริการ call center ของกรมสรรพากร ให้ความสำคัญ เป็นลำดับสุดท้าย

แบบสอบถามชุดที่ 2 เจ้าหน้าที่กำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากร พื้นที่เชียงใหม่ 1

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ระหว่าง 41 – 45 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี จบการศึกษา สาขาวิชาการบัญชี มีตำแหน่งเป็นนักตรวจสอบภาษี มีระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความรู้เบื้องต้นใน กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ไม่เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อม รถยนต์ ศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจากระบบ Intranet ของสำนักงาน การปฏิบัติหน้าที่ใน การกำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่ากิจการประเภทอื่น มี ความรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้ และถ้าเลือกได้อยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่ อื่น (ที่ไม่ใช่กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ กำกับดูแล

ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานสรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้ตรวจสอบว่าใบกำกับภาษีชิ้นนั้นนำมาใช้ในการประกอบกิจการจริง ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ผู้ประกอบการใช้สถานประกอบการพักอาศัย ต้องแยกจ่ายส่วนตัวออกจากจ่ายของกิจการหากไม่สามารถแยกได้ชัดเจนต้องเฉลี่ยเฉพาะส่วนที่เป็นของกิจการ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการที่มีรายได้จากการขายสินค้าอะไหล่ด้วยกิจการต้องมีการจัดทำบัญชีคุมการเบิกจ่ายสินค้าอะไหล่ และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การนับจำนวนรถยนต์เข้าตรวจสอบสภาพกิจการ เมื่อได้ข้อเท็จจริงดังกล่าวให้เปรียบเทียบกับใบว่าจ้างซ่อมว่าแตกต่างกันเพียงไร การเปรียบเทียบนี้จะทำให้เจ้าของกิจการยอมรับการตรวจสอบด้านรายได้ง่ายขึ้น มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100.00

รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่เป็นศูนย์บริการ เช่น ศูนย์บริการฮอนด้าศูนย์บริการโตโยต้า ศูนย์บริการนิสสัน ฯลฯ จะมีเครื่องมือทันสมัยมากกว่ากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป เป็นการบริการครบวงจร เช่น ปะ ผุ เคลือบสี ซ่อมหม้อน้ำ เป็นต้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการส่วนมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ จะมีที่พักให้กับพนักงานของตนเองด้วย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การตรวจการซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ ให้ตรวจสอบขอซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ โดยเปรียบเทียบกับขอรายรับและสินค้าคงเหลือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า การจ่ายค่าจ้างแรงงานอาจพบว่าค่าจ้างแรงงานในบัญชีลงไว้ต่ำหรือสูงกว่าที่จ่ายจริงมากควรใช้ค่าจ้างที่แท้จริงที่สนับสนุนการเพิ่มรายได้ของกิจการ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า ค่าไฟฟ้า และค่าสีพื้น เป็นเครื่องชี้วัดปริมาณงานซ่อมได้อีกทางหนึ่ง ควรหาข้อมูลว่าซื้อสีจากที่ไหน ปริมาณและราคาเท่าใด เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้กับรายได้ของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 90.00

นอกจากนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่เป็นศูนย์บริการ เช่น ศูนย์บริการฮอนด้าศูนย์บริการโตโยต้า ศูนย์บริการนิสสัน ฯลฯ จะมีเครื่องมือทันสมัยมากกว่ากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการซ่อมรถยนต์ในประเภทหม้อน้ำ กลอนประตูจะแยกกิจการออกมาต่างหาก ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า การคำนวณรายได้ของกิจการ ต้องพิจารณาจากการจ้างแรงงานเป็นค่าใช้จ่ายหลัก และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่า ความมั่นคงการดำเนินกิจการ สามารถเปรียบเทียบจากรายได้จากการให้บริการของกิจการ และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการซ่อมรถยนต์ คิดเป็นร้อยละ 80.00 และ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการซ่อมรถยนต์ ในประเภทหม้อน้ำ กลอนประตูจะแยกกิจการออกมาต่างหาก จะเป็นกิจการขนาดเล็กคือ มีรายรับไม่เกิน 2 ล้านบาทต่อปี คิดเป็นร้อยละ 70.00 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า

การใช้อะไหล่รถยนต์ ต่าง ๆ จะไม่มีการซื้ออะไหล่สำรอง เมื่อมีความจำเป็นใช้จึงไปซื้อจากศูนย์บริการ คิดเป็นร้อยละ 60.00 และผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า กิจการการทำสิบลมากกว่า 50 เปอร์เซนต์ จะจ้างแรงงานเป็นการเหมา คือ มิได้มีลูกจ้างรับเงินเดือนของกิจการ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจว่า ปริมาณ และขนาดของห้องอบและพื้นที่ มีจำนวนเท่าใดสามารถนำมาเปรียบเทียบกับรายได้ของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 50.00

ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพื้นที่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ต้องใช้พื้นที่อย่างน้อย 200 ตารางวา คิดเป็นร้อยละ 60.00

ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พิจารณาความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแลพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในระดับสูง โดยเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแลมีจำนวนมากถึงร้อยละ 80.00 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญา จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีตำแหน่งเป็นนักตรวจสอบภาษี ระยะเวลาในการทำงานมากกว่า 10 ปี มีความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ไม่เคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ และศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองผ่านระบบ Intranet ของสำนักงาน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ได้แก่ ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร และปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน สรุปได้ดังนี้

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบย่อยปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับมาก คือ การหารือกรมสรรพากรจะมีการประมวลคำตอบแยกตามประเภทกิจการหรือ ตามมาตรา แห่ง ประมวลรัษฎากร และรองลงมา ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 3 จะหารือ กับ บุคคลกรภายในองค์กรหรือผู้บังคับบัญชาตามลำดับต่อไป ให้ความสำคัญในองค์ประกอบ

ข้อบกพร่องด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร ในระดับปานกลาง คือ ปัญหาส่วนใหญ่ (มากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์) จากใบกำกับภาษีซื้อไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ รองลงมา การหารือข้อกฎหมายได้รับคำตอบช้า หรือไม่ตอบเลย และเมื่อมีปัญหาข้อกฎหมาย มีความยาก ซับซ้อนในการค้นคว้า และเมื่อเกิดปัญหาในข้อกฎหมาย หารือกับนิติกรในหน่วยงานเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

ในการศึกษาเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ให้ความสำคัญในองค์ประกอบข้อบกพร่องด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ในระดับมาก คือ ผู้ประกอบการจะให้ข้อมูลทางด้านรายได้และรายจ่ายไม่เป็นจริง รองลงมา การปฏิบัติงานประเภทกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ต้องนำประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้เป็นอย่างมาก(ต้องเคยใช้รถ รถเสีย ต้องซ่อมเป็นต้น) จากข้อ 2 จึงส่งผลให้ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ การไปตรวจกิจการครั้งแรกส่วนใหญ่จะแจ้งว่า เจ้าของกิจการไม่อยู่ และการใช้พาหนะราชการเพื่อไปตรวจ ณ กิจการอุ้มอภรณ์ยนต์หน่วยงานจัดให้ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด ให้ความสำคัญเป็นลำดับสุดท้าย

การทดสอบสมมติฐาน

งานวิจัยเรื่องการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ได้ผลการทดสอบสมมติฐานดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ไม่แตกต่างกันตามเพศ ระดับการศึกษา สาขาวิชาที่จบการศึกษา ตำแหน่งงาน ระยะเวลาในการทำงาน ความรู้เบื้องต้นในกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล ได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ และการศึกษากิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ด้วยตนเอง
2. ผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ มีทัศนคติต่อบุคลากรของกรมสรรพากร ไม่แตกต่างกัน ตามระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ
3. ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ
4. ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ไม่แตกต่างกันตาม ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการประกอบกิจการ

5. ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ แตกต่างกันตาม ประเภทของผู้เสียภาษี

6. ปัจจัยภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล ของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ไม่แตกต่างกัน ตามระดับการศึกษา ประเภทของผู้เสียภาษี และระยะเวลาในการประกอบกิจการ

อภิปรายผล

จากการศึกษา การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่ สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปรายผลได้ดังนี้

แบบสอบถามชุดที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จากผลการวิจัยพบว่า

ในด้านทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา ตาสุข (2546: 15) ที่พบว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีรัตน์ ลำนวล (2549: 29) ที่พบว่าปัญหาด้านทัศนคติของผู้ประกอบการต่อเจ้าหน้าที่ กำกับดูแลการเสียภาษีประเภทธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง อยู่ในระดับมาก

ในด้านปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ได้แก่

1. ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยีของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จากผลการวิจัยพบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งปัจจุบันกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ต้องแข่งขันในด้านเทคโนโลยีการให้บริการซึ่งเป็นการลงทุนสูง และการลงทุนในด้านเทคโนโลยีมีผลต่อผู้มาใช้บริการ หรือรายได้ ปัจจุบันรถยนต์รุ่นใหม่จะมีระบบเทคโนโลยีที่มีรายละเอียดมากขึ้นจึงส่งผลให้ผู้ให้บริการไปใช้บริการของศูนย์แต่ละยี่ห้อ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ (2553: ระบบออนไลน์) กล่าวถึงในภาวะปัจจุบันโลกเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาจากเทคโนโลยีเครื่องชนิดแบบเก่ามาเป็นเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในการควบคุมการทำงานของเครื่องชนิดมากขึ้น ซึ่งจำเป็นต้องใช้เครื่องมือ และเทคนิคเฉพาะในการซ่อมบำรุงเครื่องชนิด ซึ่งเครื่องมือดังกล่าวมีราคาสูง

2. ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีผลต่อรายได้ของกิจการคือ ถ้ารถยนต์มีปัญหาเพียงเล็กน้อย ก็จะไม่มาใช้บริการเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของรถ และภาวะการแข่งขันในปัจจุบันราคารถยนต์ถูกลงส่งผลต่อรายได้ของท่าน(ส่วนใหญ่จะไม่ซื้อรถมือสอง) ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วรพล สิงห์เขียวพงษ์ (2550: ระบบออนไลน์) กล่าวถึงเศรษฐกิจแก่ คนลดการซ่อม

และดูแลรถ สภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยแย่ ส่งผลให้จากเดิมที่การดูแลรถ‘ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น’อยู่แล้ว ยิ่งลดระดับลงไปอีก ทั้งที่รถสึกหรอ และเสื่อมสภาพลงตามวัฏจักร แต่ไร้การแก้ไขซ่อมแซม

แบบสอบถามชุดที่ 2 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จากผลการวิจัยพบว่า

ในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัตนา บุญรัตน์ (2548: 30) ที่พบว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานด้านการตรวจสอบสภาพกิจการ

ในด้านปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พบว่า ผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์จะให้ข้อมูลทางด้านรายได้และรายจ่ายไม่เป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีรัตน์ ลำานวล (2549: 29) ที่พบประเด็นด้านยอดขายสินค้าขึ้นไว้อวด ซึ่งเกิดจากการนำยอดขายสินค้ามาขึ้นแบบแสดงรายการไม่ครบถ้วนตามรายการที่ถูกหัก ณ ที่จ่าย และผู้ประกอบการแสดงต้นทุน และค่าใช้จ่ายไว้อวดเกินจริง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

จากการศึกษาในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และทัศนคติของผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์และความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งผู้ทำการศึกษได้รวบรวมและนำมาเสนอแนะอันอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปปรับปรุงและแก้ไขทั้งระบบการทำงาน และตัวบุคคลากรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ให้ได้ตามเป้าหมาย โดยมีรายละเอียดข้อเสนอแนะแยกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อเสนอแนะผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

1. จากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการคำนวณภาษีและการขึ้นแบบแสดงรายการพบว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ มีปัญหาในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายระเบียบภาษีมูลค่าเพิ่ม และการขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มทางปฏิบัติ ผู้เสียภาษีจะไม่ขอคืนเงิน เนื่องจาก

เกรงว่าเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบย้อนหลังกว่าเดือนที่ผู้เสียภาษีขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งกรมสรรพากร จะได้จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มในด้านระเบียบปฏิบัติ และการขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เสียภาษีได้ทราบเพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติที่ถูกต้อง

2. จากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการตีความและการบังคับใช้กฎหมายพบว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ มีปัญหาในการทำความเข้าใจกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่ม และข้อกฎหมายภาษีต่าง ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง ซึ่งผู้เสียภาษีไม่สามารถติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงข้อกฎหมายได้ทัน ทำให้เกิดความผิดพลาดในการยื่นเสียภาษีได้ อย่างไรก็ตาม ข้อกฎหมายภาษีจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้นการแก้ไขปัญหากลุ่มสรรพากรจึงควรจัดฝึกอบรมโดยตรง และการประชาสัมพันธ์โดยใช้สื่อที่เข้าถึงผู้เสียภาษีโดยตรงและใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในเขตท้องที่ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

1. จากผลการศึกษา ทักษะของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน พบว่าทัศนคติของผู้เสียภาษีอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น กรมสรรพากรจึงควรดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น และเพิ่มมาตรฐานในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

2. จากผลการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ กรมสรรพากร ควรจะคำนึงถึงปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ด้านเศรษฐกิจ และด้านนโยบายรัฐบาล เป็นสำคัญ เนื่องจากปัจจุบันเกิดภาวะการณ์ทางด้านเศรษฐกิจ และการมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเกิดจากค่าจ้างแรงงานที่รัฐบาลกำหนดนโยบายของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

3. จากผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่พบว่าผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ควรปรับปรุงทัศนคติที่ดีต่อผู้เสียภาษีมิใช่ผู้เสียภาษีจะต้องมีความผิดเสมอไป และกรมสรรพากรต้องให้ความสำคัญในการร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้มากกว่าปัจจุบัน การแก้ไขปัญหากลุ่มสรรพากรควรเพิ่มช่องทางในการร้องเรียนให้มากขึ้นให้มีความสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากกว่าปัจจุบัน

4. จากผลการศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติในการกำกับดูแล พบว่าระดับความรู้ ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เกิดจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์จากระบบ Intranet ของสำนักงาน

ดังนั้น กรมสรรพากรจึงควรปรับปรุงข้อมูลในระบบ Intranet ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลาและเป็นข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะส่งผลให้การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในกิจการอื่นๆ นอกเหนือจากกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 เพื่อศึกษาข้อมูลการศึกษาการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มในกิจการและนำมาเปรียบเทียบ
2. ควรมีศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับระบบการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มรวมด้วย เพื่อจะได้ทำให้ระบบการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มมีความถูกต้องและแม่นยำมากขึ้น

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ในการศึกษาครั้งนี้ด้วยข้อมูลเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากรมีเนื้อหาและขอบเขตกว้างมาก แบบสอบถามจึงมีข้อมูลไม่ครอบคลุมในทุกประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นหากมีการศึกษาในลำดับต่อไปควรใช้แบบสอบถามซึ่งสามารถบ่งชี้ประเด็นได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะทำให้สามารถทราบถึงปัจจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไปได้
2. ในการศึกษาการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 ในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 82 ราย และกลุ่มประชากรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแลผู้เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 จำนวน 10 ราย ที่อาจมีน้อยเกินไป และอาจส่งผลให้ผลการศึกษา มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้ ดังนั้นหากมีการศึกษาในลำดับต่อไปควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่ครอบคลุม และเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรต่อไป
3. ข้อมูลที่ได้เกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอู่ซ่อมรถยนต์ เป็นข้อมูลที่ใช้ได้ในเวลาในช่วงที่ดำเนินการวิจัยเท่านั้น เพราะปัจจัยภายนอกมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์. 2553. “ภาวะปัจจุบันโลกเทคโนโลยี” [ระบบออนไลน์].
แหล่งที่มา <http://www.dbd.go.th/mainsite/index.php?id=707> (28 สิงหาคม 2553).
- กรมสรรพากร. 2553. “ความรู้เรื่องภาษี.” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา
<http://www.rd.go.th/publish/307.0.html> (28 สิงหาคม 2553).
- เดโช สวานานนท์. 2512. ปทานุกรมจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม
อนามัย. กรุงเทพฯ: โอเคียนสโตร์.
- มนิรัตน์ ลำนวน. 2549. ปัญหาที่พบจากการกำกับดูแลผู้เสียภาษีประเภทธุรกิจรับเหมาก่อสร้างใน
เขตสำนักงานสรรพากรภาค 8. เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มัลลิกา บุณนาค. 2537. สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาโนช เวชพันธ์. 2532. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ข้าราชการ
ประจำ : ศึกษาเปรียบเทียบข้าราชการพลเรือน ทหารและตำรวจ. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา.
- รัตนา ตาสุข. 2546. ปัญหาที่พบในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิดและให้เป็นปัจจุบันของทีม
กำกับดูแล สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่. เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัตนา บุญรัตน์. 2548. การศึกษาประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคของระบบกำกับดูแลผู้เสียภาษี
โดยใกล้ชิดเป็นรายผู้ประกอบการและให้เป็นปัจจุบัน ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ลำปาง.
เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วันเพ็ญ สายชล. 2549. ความรู้ความเข้าใจในความเสี่ยงด้านปฏิบัติการของพนักงานธนาคาร
พาณิชย์. เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรพล สิงห์เขียวพงษ์. 2550. “ภัยร้ายในอนาคตสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทย” [ระบบ
ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.thaидrive.com> (28 สิงหาคม 2553).
- _____. 2551. แนวทางการปฏิบัติกรมสรรพากร ว่าด้วยการกำกับดูแลผู้เสียภาษีโดยใกล้ชิด
เป็นรายผู้ประกอบการและให้เป็นปัจจุบัน. กรุงเทพฯ: กรมสรรพากร.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. 2531. เจตคติ. กรุงเทพฯ : รุ่งวัฒนา.

สุพงษ์ โสชนะเสถียร. 2533. การโฆษณาเสียงกับพฤติกรรมกาเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุมาลี เกตมะระ. 2548. ประเด็นความคิดที่ตรวจพบจากการตรวจสภาพกิจการโดยทีมกำกับดูแลผู้
เสียภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2.เชียงใหม่: การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อักษร สวัสดิ์. 2542. ความรู้ความเข้าใจและความตระหนักในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย : กรณีศึกษาในเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ภาค
นิพนธ์ปริญญาโท, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Bloom, Benjamin S. 1956. **Taxonomy of Educational Objectives: The Classification of
Educational Goals.** New York: David McKay.

Good, Carter V. 1959 **Dictionary of Education.** New York: MC. Gr,aw-Hill.

Cronbach, L. J. 1951. “ Coefficient alpha and the internal structure of tests”. **Psychometrika**, 16:
297-334.

Kendler, Howard H. 1963. **White by law: The legal construction of race.** New York: New
York University Press.

Munn, Norman L. 1971. **Introduction to Psychology.** Boston : Houghton Mifflin Co.

Murphy, G., Murphy L. and Newcomb T. 1973. **Experimental Social Psychology.** New York :
Harper.

Newcomb, T.M. 1854. **Personality and Social Change.** New York : Dryden.

Daley Raymond, Roger. 1978. **Astudy of Rerationships between Environment and Student
Acchievement.** Dissertation Abstracts International 43.

Rosenberg, R.J. and Hovland,C.I. 1960. **Attitude Organization and Change : And Analysis of
Consistency Among Attitude Components.** Wesport: Greenwood Press.

Yamane, Taro. 1973. **Statistics : An introductory Analysis.** 3rded. New York : Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับผู้เสียภาษีผู้มีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

เลขที่.....

แบบสอบถามสำหรับผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

เรื่อง การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของท่านในการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 โดยผู้ศึกษาจะนำเอาข้อมูลที่ได้รับมาเพื่อทำการวิเคราะห์และแปลผล เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจว่าแบบอิสระ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ มีความน่าเชื่อถือ และเกิดประโยชน์สูงสุด จึงขอความร่วมมือจากท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลทั้งหมดจะนำมาวิเคราะห์โดยภาพรวม และใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย ที่กรุณาสละเวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

น้อมจิตต์ เมธะปัญญา

ผู้วิจัย

1. แบบสอบถามสำหรับผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ประกอบด้วย

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อบุคลากรของกรมสรรพากร
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์
- ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นความต้องการ การปรับปรุงและข้อเสนอแนะของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว

1. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี
☐ 2. ปริญญาตรี	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
2. สาขาวิชาที่จบการศึกษา(โปรดระบุ).....
.....
3. ประเภทผู้เสียภาษี

☐ 1. บุคคลธรรมดา			
☐ 2. นิติบุคคล <table border="0" style="width: 100%;"> <tr> <td>☐ 2.1 บริษัท</td> </tr> <tr> <td>☐ 2.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด</td> </tr> <tr> <td>☐ 2.3 อื่นๆ (โปรดระบุ).....</td> </tr> </table>	☐ 2.1 บริษัท	☐ 2.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด	☐ 2.3 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
☐ 2.1 บริษัท			
☐ 2.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด			
☐ 2.3 อื่นๆ (โปรดระบุ).....			
4. ระยะเวลาในการประกอบกิจการ

☐ 1. น้อยกว่า 1 ปี	☐ 3. มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี
☐ 2. มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	☐ 4. มากกว่า 10 ปี
5. การจัดทำบัญชีและรายงานภาษี

☐ 1. ดำเนินการโดยพนักงานบัญชีของกิจการ
☐ 2. สำนักงานบัญชีเป็นผู้ดำเนินการ
☐ 3. เจ้าของกิจการเป็นผู้ดำเนินงาน
☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
6. ก่อนดำเนินการอยู่ซ่อมรถยนต์ท่านเคยทำธุรกิจอื่น มาก่อนหรือไม่

☐ 1. เคย (โปรดระบุ).....
☐ 2. ไม่เคย
7. กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ท่านดำเนินการขณะนี้เกิดจากเงินสืบทอดจากญาติหรือพ่อแม่

☐ 1. ใช่	☐ 2. ไม่ใช่
---------------------------------	------------------------------------

8. การบริหารงานในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์แยกตามภาระหน้าที่

☐ 1. ใช่

☐ 2. ไม่ใช่

9. การซื้ออะไหล่ของกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของท่านซื้อจากศูนย์ของแต่ละยี่ห้อของรถยนต์

☐ 1. ใช่

☐ 2. ไม่ใช่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อบุคคลากรของกรมสรรพากร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการเลือกที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ทัศนคติของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่มีต่อบุคคลากรของกรมสรรพากร	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานด้วยความสุภาพ					
2. ท่านมีความรู้สึกเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่					
3. เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในกิจการของอยู่ซ่อมรถยนต์เป็นอย่างดี					
4. เมื่อมีความผิดพลาดเล็กน้อยเจ้าหน้าที่สามารถอะลุ่มอะล่วยได้					
5. เมื่อมีปัญหาในด้านภาษีสามารถสอบถามเจ้าหน้าที่ได้ด้วยดี					
6. ท่านเห็นด้วยกับการมีกำหนดเวลาในการเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกำกับดูแลในแต่ละประเภทกิจการโดยมีกำหนดเวลา					
7. จากข้อ 6 ท่านคิดว่าไม่สมควรเปลี่ยนเพราะมีความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อกันแล้ว					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการเลือกที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี					
1. ปัจจุบันกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ต้องแข่งขันในด้านเทคโนโลยีการให้บริการซึ่งเป็นการลงทุนสูง					
2. จากข้อ 1 การลงทุนในด้านเทคโนโลยีมีผลต่อผู้มาใช้บริการหรือรายได้					
3. ผู้ประกอบกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์จะต้องเข้ารับการอบรมในด้านเทคนิคเครื่องชนิดต่าง ๆ ซึ่งส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายและรายได้					
4. ปัญหาส่วนใหญ่อันเกิดจากแรงงานเมื่อมีความชำนาญมากขึ้นจะขอขึ้นค่าจ้างแรงงานหรือย้ายไปที่อื่น					
5. ปัจจุบันรถรุ่นใหม่จะมีระบบเทคโนโลยีที่มีรายละเอียดมากขึ้นจึงส่งผลให้ผู้ให้บริการไปใช้บริการของศูนย์แต่ละยี่ห้อ					
ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ					
1. ภาวะการแข่งขันในปัจจุบันทำให้ราคารถยนต์ถูกลงส่งผลต่อรายได้ของกิจการ(ส่วนใหญ่จะไม่ซื้อรถมือสอง)					
2. การเพิ่มค่าบริการมิได้แปรผันต่อรายได้					
3. ภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันมีผลต่อรายได้ของกิจการคือ ถ้ารถยนต์มีปัญหาเพียงเล็กน้อย ก็จะไม่มาใช้บริการเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายจากเจ้าของรถ					

ปัจจัยภายนอกของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยภายนอกด้านนโยบายรัฐบาล					
1. ท่านเห็นด้วยกับนโยบายที่รัฐบาลจะใช้อัตราภาษีมูลค่าเพิ่มเป็น 10 เปอร์เซ็นต์					
2. ท่านเห็นด้วยกับการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม(ภาษีขายลบภาษีซื้อในข้อเท็จจริงมีการกำหนดขั้นต่ำโดยอัตราเฉลี่ยเพิ่มขึ้นทุก 2 ปี)					
3. การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มมิได้เป็นไปตามข้อเท็จจริงแห่งประมวลรัษฎากร กล่าวคือ จัดเก็บตามนโยบายของรัฐบาล					
4. การที่รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุน SME กิจการของท่านได้รับประโยชน์จากนโยบายนี้เพียงใด					
5. จากข้อ 4 ถ้าท่านได้รับประโยชน์ สถาบันการเงินอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดี					
6. ถ้าท่านไม่ได้รับประโยชน์จากข้อ 4 ท่านต้องหาแหล่งเงินทุนภายนอก(อัตราดอกเบี้ยสูง)					
7. ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น จากค่าจ้างแรงงานที่รัฐบาลกำหนดนโยบายของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรค

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการเลือกที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ปัญหาด้านการคำนวณภาษีและการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การกรอกแบบ ภ.พ. 30 ท่านไม่ทราบว่าใบกำกับภาษีซื้อถูกต้องหรือไม่					
2. จากข้อ 1 จำเป็นต้องจ้างสำนักงานบัญชีเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่าย					
3. การขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มในทางปฏิบัติ ท่านจะไม่ขอคืนเนื่องจากเกรงว่าเจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบย้อนหลังกว่าเดือนที่ท่านขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม					
4. การกำหนดรายละเอียดของใบกำกับภาษีซื้อและภาษีขายมีรายละเอียดมากเกินไป เช่น การลงนามของผู้รับเงินไม่สามารถลงแทนกันได้ต้องจัดทำเป็นหนังสือมอบอำนาจ					
5. การปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบภาษีมูลค่าเพิ่มมีรายละเอียดมากเกินไปกว่าที่จะปฏิบัติได้					

2. ปัญหาด้านการตีความและการบังคับใช้ข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเข้าใจกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มต้องได้รับการอบรมโดยตรง					
2. การศึกษาข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มด้วยตนเองไม่สามารถเข้าใจได้					

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. การค้นคว้าข้ออธิบาย ตามประมวลรัษฎากร ไม่สามารถค้นคว้าได้อย่างกฎหมายทั่วไป เช่น กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอาญา กฎหมายปกครอง เป็นต้น					
4. ภาษีมูลค่าเพิ่มมีการเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติบ่อยครั้ง					
5. ปัญหาข้อกฎหมายที่เข้าใจยาก จำเป็นต้องจ้างสำนักงานบัญชีเป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายของกิจการ					
6. ท่านมีปัญหาข้อกฎหมายกับเจ้าหน้าที่สรรพากรถึงแม้จะมีการจ้างสำนักงานบัญชีแล้วก็ตาม					

3. ปัญหาด้านการกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ท่านมีความรู้สึกว่าเจ้าหน้าที่ต้องหาทางจับผิด					
2. เจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ ใช้คำพูดลักษณะไม่กันเองหรือไม่สุภาพ					
3. การตอบปัญหาเกี่ยวกับข้อกฎหมายภาษีเจ้าหน้าที่จะให้คำตอบซ้ำหรือไม่ให้เลย (แม้แต่มีการทวงถาม)					
4. ปัญหาค่าใช้จ่ายค่าจ้างแรงงานที่จ่ายจริงแต่ต่ำกว่าค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำที่รัฐบาลกำหนดเจ้าหน้าที่ไม่รับฟัง					
5. ปัญหาใบกำกับภาษีซื้อที่ไม่ถูกต้องและมีจำนวนเงินเพียงเล็กน้อยเจ้าหน้าที่ไม่ถ้อยที่ถ้อยอาศัย					
6. เจ้าหน้าที่ควรปรับปรุงทัศนคติที่ดีต่อผู้เสียภาษีมิใช่ผู้เสียภาษีจะต้องมีความผิดเสมอไป					

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. จากข้อ 6 ท่านคิดว่าการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถจะเกิดขึ้นได้เลย					
8. ท่านไม่ได้รับความเป็นธรรมในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่					
9. กรมสรรพากรต้องให้ความสำคัญในการร้องเรียนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่มากกว่าปัจจุบัน					

4. ปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านไม่ได้รับความรู้จากสื่อใดๆ จากการเผยแพร่ความรู้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม					
2. การเปลี่ยนแปลงข้อปฏิบัติเจ้าหน้าที่ที่มกักกักดูแลควร จะแจ้งเป็นหนังสือให้ทราบ					
3. ควรมีการจัดอบรมแนวปฏิบัติภาษีมูลค่าเพิ่มทุกครั้งที่มี ข้อปฏิบัติหรือข้อกฎหมายเปลี่ยนแปลง					
4. ท่านใช้บริการ call center ของกรมสรรพากร					
5. ท่านใช้บริการเว็บไซต์ของกรมสรรพากร เวลาที่ท่านมี ปัญหา ภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือ ปัญหาใด เกี่ยวกับภาษีของท่าน					

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็น ความต้องการ การปรับปรุงและข้อเสนอแนะของผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการ
คู่ช่อมรยนต์

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามสำหรับสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

เลขที่.....

แบบสอบถามสำหรับสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

เรื่อง การกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1

เรียน เจ้าหน้าที่ผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นของท่านในการการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 โดยผู้ศึกษาจะนำเอาข้อมูลที่ได้รับมาเพื่อทำการวิเคราะห์และแปลผล เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจแบบอิสระ ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักสูตรการศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ดังนั้น เพื่อให้ผลการวิเคราะห์ มีความน่าเชื่อถือ และเกิดประโยชน์สูงสุด จึงขอความร่วมมือจากท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด ข้อมูลทั้งหมดจะนำมาวิเคราะห์โดยภาพรวม และใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น ขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วย ที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนี้

น้อมจิตต์ เมธะปัญญา

ผู้วิจัย

แบบสอบถามชุดนี้มี 4 ส่วน

- ส่วนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2** ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล
- ส่วนที่ 3** ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์
- ส่วนที่ 4** ความคิดเห็น ความต้องการ การปรับปรุงและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในทีมกำกับดูแล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ☐ หน้าข้อความที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2. อายุ(โปรดระบุ).....
3. ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี	☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี
☐ 2. ปริญญาตรี	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
3. สาขาวิชาที่จบการศึกษา

☐ 1. สาขาวิชาการบัญชี	☐ 3. สาขาวิชาการเงินการธนาคาร
☐ 2. สาขาวิชาการจัดการ	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

☐ 1. นักตรวจสอบภาษี	☐ 3. เจ้าหน้าที่สรรพากร
☐ 2. นักวิชาการสรรพากร	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
5. ระยะเวลาในการทำงาน

☐ 1. น้อยกว่า 1 ปี	☐ 3. มากกว่า 5 ปี แต่ไม่เกิน 10 ปี
☐ 2. มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี	☐ 4. มากกว่า 10 ปี
6. ท่านมีความรู้เบื้องต้นในกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ก่อนมาปฏิบัติหน้าที่กำกับดูแล

☐ 1. รู้	☐ 2. ไม่รู้
---------------------------------	------------------------------------
7. ท่านเคยได้รับการอบรมหลักสูตรกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์หรือไม่

☐ 1. เคย	☐ 2. ไม่เคย
---------------------------------	------------------------------------
8. ท่านศึกษากิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ด้วยตนเองจาก

☐ 1. ระบบ Intranet ของสำนักงาน	☐ 3. หนังสือต่าง ๆ
☐ 2. เว็บไซต์ หน่วยงานภายนอก	☐ 4. อื่นๆ (โปรดระบุ).....
9. การปฏิบัติหน้าที่ในการกำกับดูแลกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ ต้องใช้ความรู้ ความสามารถมากกว่า
กิจการประเภทอื่น

☐ 1. ใช่	☐ 2. ไม่ใช่
---------------------------------	------------------------------------

10. ท่านรู้สึกมีความสุขในการปฏิบัติงานในหน้าที่นี้

☐ 1. ใช่

☐ 2. ไม่ใช่

11. ถ้าเลือกได้ท่านอยากเปลี่ยนงานไปปฏิบัติหน้าที่อื่น(ที่ไม่ใช่กิจการอุ้มอภรณ์ยนต์)

☐ 1. ใช่

☐ 2. ไม่ใช่

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านต้องการเลือกที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1. กิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ที่เป็นศูนย์บริการ เช่น ศูนย์บริการขนถ่าย ศูนย์บริการโคโยต้า ศูนย์บริการนิสสัน ฯลฯ จะมีเครื่องมือทันสมัยมากกว่ากิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ทั่วไป			
2. จากข้อ 1 เป็นการบริการครบวงจร เช่น ปะ ผุ เคลือบสี ซ่อม หม้อน้ำ เป็นต้น			
3. กิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ต้องใช้พื้นที่อย่างน้อย 200 ตารางวา			
4. กิจการอุ้มอภรณ์ยนต์ ในประเภทหม้อน้ำ กลอนประตูจะแยกกิจการออกมาต่างหาก			
5. กิจการตามข้อ 4 จะเป็นกิจการขนาดเล็ก คือ มีรายรับไม่เกิน 2 ล้านบาทต่อปี			
6. กิจการการทำสีรถ มากกว่า 50 เปอร์เซนต์ จะจ้างแรงงานเป็นการเหมา คือ มิได้มีลูกจ้างรับเงินเดือนของกิจการ			
7. กิจการส่วนมากกว่า 50 เปอร์เซนต์ จะไม่มีที่พักให้กับพนักงานของตนเองด้วย			
8. การใช้อะไหล่รถยนต์ ต่าง ๆ จะไม่มีการซื้ออะไหล่สำรอง เมื่อมีความจำเป็นต้องใช้จึงไปซื้อจากศูนย์บริหารตามข้อ 1			
9. การคำนวณรายได้ของกิจการ ต้องพิจารณาจากการจ้างแรงงานเป็นค่าใช้จ่ายหลัก			
10. ค่าใช้จ่ายสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ให้ตรวจสอบว่าใบกำกับภาษีซื้อนั้นนำมาใช้ในการประกอบกิจการจริง			

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ของเจ้าหน้าที่กำกับดูแล	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
11. กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ที่ผู้ประกอบการใช้สถานประกอบการพักอาศัย ต้องแยกรายจ่ายส่วนตัวออกจากรายจ่ายของกิจการหากไม่สามารถแยกได้ชัดเจนต้องเฉลี่ยเฉพาะส่วนที่เป็นของกิจการ			
12. กิจการที่มีรายได้จากการขายสินค้าอะไหล่ด้วย กิจการต้องมีการจัดทำบัญชีคุมการเบิกจ่ายสินค้าอะไหล่			
13. การตรวจการซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ ให้ตรวจสอบยอดซื้อสินค้าอะไหล่รถยนต์ โดยเปรียบเทียบกับยอดรายรับและสินค้าคงเหลือ			
14. ความมั่นคงการดำเนินกิจการ สามารถเปรียบเทียบจากรายได้จากการให้บริการของกิจการ และอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในการซ่อมรถยนต์			
15. การนับจำนวนรถยนต์เข้าตรวจสอบสภาพกิจการ เมื่อได้ข้อเท็จจริงดังกล่าวให้เปรียบเทียบกับใบว่าจ้างซ่อมว่าแตกต่างกันเพียงไร การเปรียบเทียบนี้จะทำให้เจ้าของกิจการยอมรับการตรวจสอบด้านรายได้ง่ายขึ้น			
16. การจ่ายค่าจ้างแรงงานอาจพบว่าค่าจ้างแรงงานในบัญชีลงไว้ต่ำหรือสูงกว่าที่จ่ายจริงมากควรใช้ค่าจ้างที่แท้จริงที่สนับสนุนการเพิ่มรายได้ของกิจการ			
17. ค่าไฟฟ้า และค่าสีพื้น เป็นเครื่องชี้วัดปริมาณงานซ่อมได้อีกทางหนึ่ง ควรหาข้อมูลว่าซื้อสีจากที่ใด ปริมาณและราคาเท่าใด เพื่อเปรียบเทียบปริมาณการใช้กับรายได้ของกิจการ			
18. ปริมาณ และขนาดของห้องอบและพ่นสี มีจำนวนเท่าใด สามารถนำมาเปรียบเทียบกับรายได้ของกิจการ			

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคของเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลผู้เสียภาษีมูลค่าเพิ่มกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์

1. ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. เมื่อมีปัญหาข้อกฎหมาย มีความยากซับซ้อนในการค้นคว้า					
2. การหาหรือข้อกฎหมายได้รับคำตอบช้าหรือไม่ตอบเลย					
3. เมื่อเกิดปัญหาในข้อกฎหมายท่าน หาหรือกับนิติกรในหน่วยงานของท่านเป็นอันดับแรก					
4. ถ้าไม่ปฏิบัติตาม ข้อ 3 ท่านจะหารือ กับ บุคคลกรภายในองค์กรของท่านหรือผู้บังคับบัญชาตามลำดับต่อไป					
5. ในข้อหาหรือกรมสรรพากรควรจะมีการประมวลคำตอบแยกตามประเภทกิจการหรือ ตามมาตรา แห่ง ประมวลรัษฎากร					
6. ปัญหาส่วนใหญ่(มากกว่า 50 เปอร์เซนต์) จากใบกำกับภาษีซื้อไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์					

2. ปัญหาด้านการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ปัญหา และอุปสรรค	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การใช้พาหนะราชการเพื่อไปตรวจ ณ กิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ หน่วยงานจัดให้ไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด					
2. การไปตรวจกิจการครั้งแรกส่วนใหญ่จะแจ้งว่า เจ้าของกิจการไม่อยู่					
3. จากข้อ 2 จึงส่งผลให้ได้ข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่					
4. ผู้ประกอบการจะให้ข้อมูลทางด้านรายได้และรายจ่ายไม่เป็นจริง					
5. การปฏิบัติงานประเภทกิจการอยู่ซ่อมรถยนต์ต้องนำประสบการณ์ส่วนตัวมาใช้เป็นอย่างมาก(ต้องเคยใช้รถ รถมอเตอร์ ต้องซ่อมเป็นต้น)					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็น ความต้องการ การปรับปรุงและข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานใน
ทีมกำกับดูแล

.....

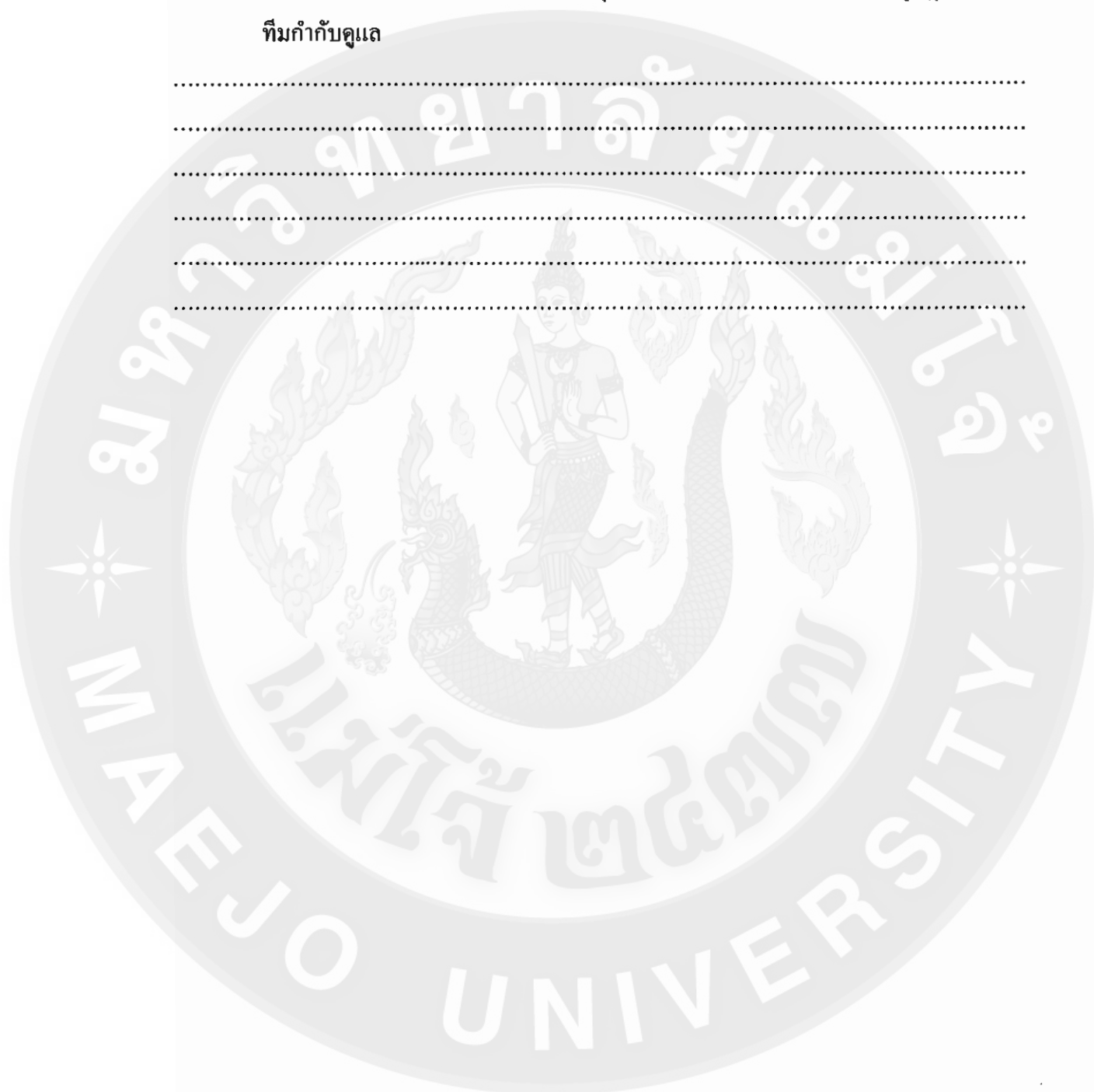
.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวน้อมจิตต์ เมธะปัญญา	
เกิดเมื่อ	31 มีนาคม 2515	
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยพายัพ	
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2538 – 2540	สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) ตำแหน่ง นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สังกัด ฝ่ายพัฒนาระบบงาน
	พ.ศ. 2540 – 2552	สำนักงานสรรพากร 8 ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม สังกัดฝ่ายบริหารงานทั่วไป
	พ.ศ. 2552 – ปัจจุบัน	สำนักงานสรรพากร 8 ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ สังกัด ฝ่ายประมวลผล ส่วนเทคโนโลยีสารสนเทศ